

OPPL. 8 100 000

den

APRIL 1986

ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

FORDOMMER KOMMER INNENFRA

Den Enkle Sannhet har ingen abonnements- eller løssalgspris, men utgis gratis. Dette er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra medlemmene i Guds Verdensvide Menighet og andre som har valgt å støtte menighetens arbeid. Men bidrag mottas med takk. De som ønsker å støtte dette verdensomspennende arbeidet på frivillig basis, er velkomne som medarbeidere for å utbre det opprinnelige, sanne evangelium til alle nasjoner. Bidrag kan sendes til Worldwide Church of God's konti i: *Norge*: Postgiro 2296978; bankgiro 7082.05.12624; *Sverige*: Postgiro 980730-6; *Danmark*: Den danske Bank, Konto 3258-13620-9. Vennligst send eventuelle bidrag til nærmeste adresse (se adresselisten nedenfor).

GRUNNLEGGER
HERBERT W. ARMSTRONG
1892-1986

UTGIVER:
JOSEPH W. TKACH

REDAKTØR:
HERMANN L. HÖH

ANSVARLIG REDAKTØR:
DEXTER H. FAULKNER

NYHETSREDAKTØR INTERNASJONALT:
GENE H. HÖGBERG

KUNSTNERISK LEDER:
MONTE WOLVERTON

FASTE MEDARBEIDERE:
JOHN HALFORD, RONALD D. KELLY,
RAYMOND F. MCNAIR, RODERICK C. MEREDITH,
DONALD D. SCHRÖDER, JOHN R. SCHRÖDER,
MICHAEL A. SNYDER, CLAYTON D. STEEP,
KEITH W. STUMPF

REDAKSJON:
SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

ARTIKKELFORFATTERE:
DAVID ALBERT, RICHARD AMES, DIBAR APARTIAN,
ROBERT BORAKER, KENNETH C. HERRMANN,
DAVID HULME, PATRICK A. PARNELL,
RICHARD H. SEDLIACIK, WILLIAM STENGER,
DAN C. TAYLOR, JEFF E. ZHORNE

MANUSKRIFT-KORREKTUR:
PETER MOORE

REDAKSJONSASSISTENTER:
CHERYL EBELING, WERNER JEBENS, DAWNA BORAX,
MARIA STAHL, WENDY STYER, RON TOH,
EILEEN WENDLING

GRAFIKK:
Grafikkredaktør: RANDALL COLE
Stab: MATTHEW FAULKNER,
L. GREG SMITH

FOTOREDAKSJON:
Leder for fototjenester: GREG S. SMITH
Sjef-fotograf: WARREN WATSON
Stab: G. A. BELLUCHE JR.,
CHARLES BUSCHMANN, NATHAN FAULKNER,
HAL FINCH, ALFRED HENNIG,
ALDRIN MANDIMIKA, ELIZABETH RUCKER
Fotoarkiv: KEVIN BLACKBURN

UTGIVELSE:
Sjef for utgivelse: RAY WRIGHT
Produksjonsansvarlig: ROGER G. LIPPROSS
Produksjonssjef: RON TAYLOR
Internasjonale koordinatorer:
GERALD CHAPMAN, BOB MILLER,
KATHE MYERS
Opplagsansvarlig: BOYD LEESON
Opplagsassistent: CAROL RIEMEN
Kioskbladforsendelse: JOHN LABISSONIERE

FORRETNINGSFØRER:
L. LEROY NEFF

INTERNASJONALE UTGAVER:
BRITISK: JOHN ROSS SCHRÖDER
FRANSK: DIBAR APARTIAN
HOLLANDSK: JOHAN WILMS
ITALIENSK: CARN CATHERWOOD
NORSK: ROY ØSTENSEN
SPANSK: DON WALLS
TYSK: JOHN B. KARLSON

REGIONALE KONTORER:
AUSTRALIA: ROBERT MORTON
CANADA: COLIN ADAIR
ENGLAND: FRANK BROWN
FILIPPINENE: GUY AMES
FRANKRIKE: SAM KNELLER
LATIN-AMERIKA: LEON WALKER
NEDERLAND: BRAM DE BREE
NEW ZEALAND: PETER NATHAN
PUERTO RICO: STAN BASS
SYD-AFRIKA: ROY MCCARTHY
SVEITS: BERNARD ANDRIST
VEST-TYSKLAND: FRANK SCHNEE

den ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

ÅRG. 3 NR. 4

Opplag: 8 100 000

APRIL 1986

ARTIKLER

- 2 Fordommer kommer innenfra
- 5 Hva er formålet med de dødes oppstandelse?
- 7 Er du sikker på at «alle gjør det»?
- 10 Tidens mysterium
Mysteriet Israel
- 14 Rent ferskvann: Hva gjør vi med det?
Ovenfra: Sur nedbør
Under jorden: Forgiftede brønner
På overflaten: Forsøplet vann
- 22 På skolen der fordommer er bannlyst

FASTE SPALTER

- 1 Personlig fra Herbert W. Armstrong
- 27 Nyhetsoversyn
- 29 Brev til redaktøren

FORSIDEBILDET

En av de fundamentale årsaker til rasemessige fordommer er menneskelig begjær, noe som her er symbolisert av hendene til flere rasegrupper som trekker i jordens overflate. Den nødvendige løsning blir forklart i artikkelen «Fordommer kommer innenfra».

FORSIDEFOTO/ILLUSTRASJON: BEN WICKS

Den Enkle Sannhet (The Plain Truth) blir også utgitt på engelsk, fransk, nederlandsk, italiensk, spansk og tysk av Worldwide Church of God, Pasadena (California, USA) og Borehamwood (England). © 1986 Worldwide Church of God. Alle rettigheter forbeholdt. Printed in England by Ambassador Press Ltd., St. Albans. Kan bestilles i:

Norge: Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2
Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C
Sverige: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Andre utgaver av *The Plain Truth*:
Engelsk: *The Plain Truth*, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts, England WD6 1LU. Tlf. 01-207-2811

Fransk: *La Pure Vérité*, B. P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14, Frankrike. Tlf. 01-33-26084

Hollandsk: *De Echte Waarheid*, Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland. Tlf. 034-0239922

Italiensk: *La Pura Verità*, Castella Postale 10349, I-00144 Roma EUR, Italia

Spansk: *La Pura Verdad*, Apartado Postal 1230, Madrid 9, Spania

Tysk: *Klar & Wahr*, Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland. Tlf. 0228-218061

Andre *Plain Truth*-adresser:
USA: 300 West Green St., Pasadena, California 91123. Tlf. 800-423-4444

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2. Tlf. 1-800-663-2345

Australia og Sydøst-Asia: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia. Tlf. 075-35-4233

New Zealand og Stillehavsøyene: P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: P.O. Box 47135, Nairobi

Nigeria: P.M.B. 21006, Ikeja, Lagos State

Syd-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Filippinene: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117

Latin-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06500 México D.F., Mexico

Karibiske hav: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Husk å sende melding om adresseendring så snart som mulig hvis du endrer adresse. Vennligst vedlegg en gammel adresselapp sammen med din nye adresse.

PERSONLIG FRA

Ståle Kvernberg

Før sin død 16. januar 1986 planla sjefredaktøren denne "Personlig"-spalten og fikk alt stoffet i dette nummeret lest opp for seg.

Er Jesus Gud?

Er Jesus den samme som Jehova? Er det mer enn én Gud?

Så forbløffende det enn kan virke, er det i dag stor forvirring blant religiøse ledere når det gjelder Jesus Kristus, hans sanne natur og rolle.

Bibelen ble guddommelig inspirert til å meddele SANNHETEN til dem som søker den med oppriktig hjerte og sinn. Men selv dette høyviktige spørsmålet er blitt forkludret.

Jesus Kristus kom for å sone straffen for våre synder i vårt sted. Han gav av seg selv for at vi kunne bli forsonet med Gud.

Hvordan ble dette gjort mulig?

For det første: Hvis Jesus bare hadde vært menneske, kunne hans død bare ha sonet synden til ett annet menneske som fortjente dødsstraffen fordi han eller hun hadde brutt Guds åndelige lov (Rom. 6:23). Siden Gud Fader har skapt alle ting, også menneskene, ved Jesus Kristus (Kol. 1:16), er Kristus vår Skaper og derfor Gud. Og det liv som han gav, var av større verdi enn den samlede verdi av alle mennesker. For vi kan lese: «I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til» (Joh. 1:1-3) «Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet

— en herlighet som den en enbåren sønn har fra sin far» (vers 14). Og videre: «Han var i verden, og verden er blitt til ved ham, og verden kjente ham ikke» (vers 10). Sammenlign disse skriftstedene med 1. Kor. 8:6 og Kol. 1:12-19.

Bare liv kan avle liv. Det er en absolutt biogenetisk lov. Siden evig liv er Guds GAVE (Joh. 3:16), er det bare en udødelig Gud som kan gi den. Hvis Jesus bare var et menneske, kunne vi ikke få evig liv gjennom ham, og han kunne ikke være vår Frelser. Mennesket har ikke evig liv iboende i seg selv. Men som Gud har Faderen «liv i seg selv, således har han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv» (Joh. 5:26), og «Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans Sønn. Den som har Sønnen, han har livet; den som ikke har Guds Sønn, han har ikke livet» (1. Joh. 5:11-12).

På den annen side var Jesus også menneske. Siden det er menneskeliv som har syndet mot Guds bud, krever loven menneskeliv som bot. I motsetning til dagens populære lære sier Guds Ord at syndens lønn eller straff er DØDEN, ikke et evig liv i en såkalt «helvetes ild» (Rom. 6:23). Når vi synder, bryter vi Guds fullkomne åndelige lov, for «synden er lovbrudd» (1. Joh. 3:4). Straffen for synd er døden. Boten må betales. Gud Fader går ikke på akkord. Et menneske må sone. Derfor ble Jesus, som er og var Gud, og som alltid har eksistert (Joh. 1:1-2), gjort til et fysisk menneske (vers 14).

Han, som var Gud, ble virkelig et fysisk menneske, for 1. Johannes 4:2-3 sier: «På dette skal I kjenne Guds Ånd: Hver ånd som bekjenner at Jesus er Kristus, kommet i kjød, er av Gud; og hver ånd som ikke bekjenner Jesus, er ikke av Gud. . . »

Han ble unnfanget i og født av menneske-jomfruen Maria. «Men med Jesu Kristi fødsel gikk det således til: Da hans mor Maria var trolovet med Josef, viste det seg, før de var kommet sammen, at hun var fruktsommelig ved Den Hellige Ånd» (Matt. 1:18). Han ble ikke skapt bare som «kjød», men som et menneske av kjøtt og blod. Legg merke til at «ettersom da barna har del i blod og kjød, fikk også han (Fortsettes side 26)

FORDOMMER kommer innenfra

av Jeff E. Zorne

Intet annet samfunnsproblem kunne være viktigere i dag!

Du har hørt ordtaket: «Skjønnheten kommer innenfra».

Uansett hvor motebevisst og nøye med klesdrakten en kvinne er, så kan hun ikke gjøre seg virkelig vakker hvis skjønnheten ikke kommer *fra hjertet*.

Likeens kan ikke forskjellige etniske og rasemessige grupper leve side om side i fred og fordragelighet før menneskene lærer *fra hjertet* å ha omsorg for hverandre.

Rasismen går dypt

Avis- og tidsskrift-artikler omtaler til stadighet bandekamper og

strid av rasemessig eller religiøs art, og skribentene munner som oftest ut med en oppfordring om bedre politi, nye sosiale tiltak, eller en fornyet «innsats mot rasisme».

Men som oftest går disse oppfordringene på virkningene, ikke årsakene!

Den Enkle Sannhet går derimot inn på årsakene til dagens vold og fiendtlighet. Det er årsaken til at det er kalt «et tidsskrift til forståelse».

Se på denne verden et øyeblikk.

I Syd-Afrika fikk den økende rasevolden biskop Tutu i den anglikanske kirke til å sukke: «Vi bygger opp til en utrolig mengde av nedarvet hat...»

Indiske sikh-ekstremister — sikhene utgjør bare 2 prosent av den indiske befolkning — har tatt tusener av liv av dage de siste fire årene, inkludert livet til den avdøde statsminister Indira Gandhi.

Eldgammel religiøs og sosial urett nærer opp under urolighet i Nord-Irland. I Storbritannia innser nå politiet at de ikke lenger kan møte gatepøblens kuler og

bensinbomber med bare plastikk-skjold. Som en politimann sa det: «Dette er ikke det England vi skulle bo i».

Det er daglige fiendtligheter mellom innfødte vesttyskere og tyrkiske gjestearbeidere. Tyrkiske og jugoslaviske minoritetsgrupper har problemer i Sverige.

Frankrike har vanskelig for å godta de omtrent 4 millioner algeriere, portugisere og marokkanere som bor innenfor den franske grensen.

I Jugoslavia, hvor over en million er arbeidsledige og inflasjonen stiger med over 70 prosent, flammer etniske motsetninger mellom serberne, slovenerne, makedonierne, montenegrene og albanerne.

I hele Midtøsten er politiske og rasemessige problemer på nippet til å eksplodere.

I Australia er uviljen økende mot urinnvånere som krever større landerettigheter.

Russerne er bekymret over et stadig økende innslag av asiater.

Svarte, spanskættede og orientallere er blitt skyteskive for arbeidsløse i USA. Under en himmel som hele tiden krysses av satellitter og jetfly, har oppløsningen og gjenoppblomstringen av raseskillet kommet så langt i USA at svarte innbyggere som har bodd lenge i Washington, D.C. strides med svarte nyinnflyttere.

Svarte
kjemper mot svarte «i en slags rasemessig broder-

krig.» som et nyhetsmagasin omtalte det.

Flere og flere svarte amerikanere møter åpen bitterhet i fiendtlige hvite nabolag.

Fra Bermuda til Storbritannia, fra Nord-Amerika til Syd-Afrika overfører mennesker sine egne feil og mangler på dem som tilhører en annen kategori — det være seg klasse, rase, nasjonalitet, alder eller religion.

Hvor begynte dagens konflikter og rasestridigheter? Hvordan hendte det at de folkeslagene vi har møtt i denne artikkelen ble boende side om side med etniske grupper som snakker andre språk og streber mot andre mål?

Immigrantene hjalp til å gjenoppbygge Europa

Europa har hatt store folkevandringer i århundrer. Fanget i et religiøst og økonomisk sammenbrudd flyktet jødene fra det ene landet i Europa til det neste, og til og med over Atlanterhavet. Franske hugenotter flyktet både mot nordvest og til den nye verden og Syd-Afrika; og nylig flyttet spanjoler, portugisere og italienere til fabrikkene lenger nord.

Meget av dagens raseblanding i Vest-Europa er et direkte resultat av 2. verdenskrig. En økonomisk og industriell oppgang brøt frem over hele kontinentet, og immigranter fra Vest-India, Nord-Afrika, Tyrkia, Pakistan og andre steder var ivrige etter arbeid. Fremmedarbeiderne var stort sett velkomne.

På midten av 70-tallet var Vest-Europa fylt av en mengde raser.

Så kom dårlige tider. Industrien ble svekket og fabrikker stengte dørene. Det var slutt på arbeidet og arbeidsledigheten var stor.

Både svarte, asiater og selv britene kjemper med arbeidsløshet, rastløs ungdom, dårlige boforhold og en trenghet av minoriteter. Nedgangstidene på kontinentet fortsetter, og noen vesteuropeere lar sin

frustrasjon gå ut over gjestearbeiderne med budskapet «Dra hjem igjen!».

Som et nyhetsmagasin skriver det, er derfor mange av Vest-Europas 12 millioner immigranter «fanget mellom sitt gamle hjemland som ikke kan fø dem og sitt nye hjemland som ikke vil ha dem lenger».

En tyrkisk arbeider som bor i Vest-Berlin uttrykte det slik: «De bad oss om å komme hit og arbeide, men nå da det ikke går så bra lenger, vil de ha oss vekk.»

Fremmedarbeidernes barn er lei av forakt og utelukkelse. Ungdom både fra majoriteter og minoriteter ser at de tilhører en generasjon uten muligheter, med en fremtid som er vanskelig og usikker. Narkotikabruk, prostitusjon og andre forbrytelser blomstrer derfor nå både hos majoritets- og minoritetsgrupper.

I Nord-Amerika også

Slavehandlere bragte i sin tid et stort antall afrikanske slaver og tjenestefolk på harde tvangskontrakter til de britiske koloniene. Nylig skrev et britisk magasin om rasismen i Amerika at «den utviklet seg parallelt med fremveksten av demokratiet».

Nå i USA midtveis i 1980-årene, væpner en liten gruppe som tror på hvitt overherredømme seg, mens svarte raseforkjempere oppildner svarte til å «overta jorden» og kaller de hvite for «djevler som vil dø i en eksplosjon av hellig ild».

Hvor vil menneskehetens dårskaper ende? Kommer samfunnets

rase-bombe til å forårsake folke-mord ikke bare av minoritetene, men av majoritetsgrupper i tillegg?

Hvorfor integreringen ikke stoppet diskrimineringen

Den amerikanske høyesterett staket ut kursen for hele nasjonen med en avgjørelse den 17. mai 1954, som innførte integrering på offentlige skoler.

På tross av motstand fra majoriteten, førte andre juridiske tiltak til en øket integrering med kvotereguleringer av svarte, spansk-talende og kvinner fra alle etniske grupper i fabrikker og kontorer.

Dengang advarte tidligere president Dwight D. Eisenhower: «Det er helt i orden å snakke om integrering i skolene, hvis man bare husker at det samtidig kan være snakk om sosial *dis*integrering.»

I et prisverdig forsøk på å bekjempe rasismen over hele jorden, har USA prøvd å avskaffe rasediskriminering ved å utforme grunnregler, deklarasjoner, konferansevedtak, avtaler og programmer. Et handlings-tiår for bekjempelse av

rasisme og rasediskriminering ble vedtatt for årene 1973–83, som oppfordret til «intensivert nasjonal, regional og internasjonal handling med tanke på fullstendig og betingelsesløst å fjerne rasediskriminering i alle former».

I tillegg til internasjonale sperrer, har også enkeltpersoner kjempet for å dempe rasemessige og nasjonale konflikter. Historien vil minnes hvordan Egypts avdøde president Anwar el-Sadat tilbød sitt forbløffende fredsforslag til staten Israel. Med fare for å utsette seg for direkte fiendtligheter fra andre araberland, gikk president Sadat lenger enn noen annen leder i sin søken etter fred for Midtøsten.

I sin tale til Knesset i Israel på slutten av 1977, sa han: «Jeg tror at for fredens sak bør — ja, til og med må — en mann gjøre absolutt alt som står i hans makt. Intet i denne verden kan være viktigere enn fred.»

Men selv Sadats anstrengelser lyktes ikke helt.

Andre ærlige menn og kvinner forsøker også ivrig å bekjempe bitre etniske og rasemessige problemer. Av og til når man resultater — som oftest innenfor et svært begrenset område og for en svært begrenset tid.

Beklageligvis måtte FNs verdenskonferanse i 1983 erklære at rasisme og rasediskriminering «fortsetter uforminsket uten tegn til å avta... Den fortsatte eksistens av [rasisme] kaster en mørk skygge over hele menneskeheten.»

Hva hindre harmoni mellom rasene?

For litt over et år siden talte *Den Enkle Sannhets* grunnlegger H.W. Armstrong til en gruppe media-representanter på Sri Lanka, hvor tamilere og singalesere — to folkegrupper i denne øyasjonen — har

problemer med å komme overens.

På konferansen advarte H.W. Armstrong: «Verden har forsøkt alt menneskene kan finne på for å oppnå verdensfred. De har arbeidet for fred, kjempet for fred, slitt for fred. Men vi har fortsatt ikke fred, fordi folk ikke kjenner veien til fred.»

Fikk du med deg det? Det finnes et livsmønster som fører til fred mellom nasjoner og mellom enkeltmennesker.

Hva er da denne veien til fred? Hva er årsaken til strid og rasemessige og nasjonale motsetnin-

politiske forskjeller eller hudfargen og inn i hjertet.

Hva med deg?

Eller har vi en tendens til å tro at hele verden dreier seg om våre behov, våre interesser og sansemessige ønsker? Har vi ikke en tendens til bare å bli venner med dem vi trives best sammen med?

Folk flest liker ikke å sette fingeren på problemet og se ting som er vanskelige eller pinlige i øynene. Vi liker ikke å få hendene skitne av andres problemer.

Slik er, faktisk talt, menneskenaturen.

Det finnes en naturlig dragning til fordommer i menneskene. En dragning, som mot en magnet, fra menneskenaturen.

Sadat innså det.

Han fortalte Knesset: «Det finnes fortsatt en mur. Denne muren utgjør en psykologisk sperre mellom oss, en sperre av mistenksomhet, utstøtning, frykt, og forførelse, en sperre av innbilning uten noen handling, vilje eller bestemmelse.»

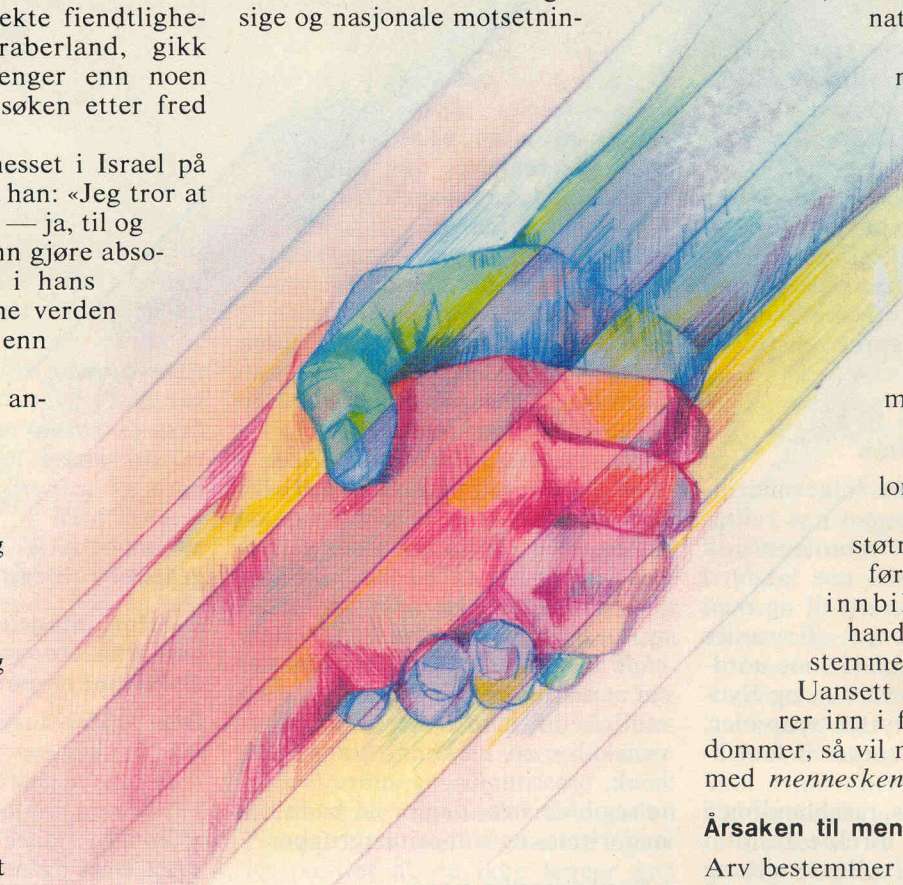
Uansett hvordan man skjærer inn i fiendtlighet og fordommer, så vil man alltid ende opp med *menneskenaturen*.

Årsaken til menneskenaturen

Arv bestemmer ens hudfarve, men ikke ens mentale *holdning*. Du blir ikke født med det som med tiden er blitt kalt «menneskenaturen».

Det begynte alt sammen med det første mennesket. Historien kjenner du. Du kan lese den i 1. Mosebok 2 og 3. Våre første foreldre valgte å ikke tro på det Gud hadde pålagt dem. De lyttet til Satan. De tok til seg selv kunnskapen om hva som er godt og hva som er ond — avgjorde selv hva som var rett og galt.

Så skjedde noe i sinnet til våre første foreldre — plutselig ble begges mentale og åndelige øyne som nå var «kjødelige», åpnet (1. Mos. 3:7). En fiendtlig og opprørsk ånd
(Fortsettes side 20)

ger? Et overraskende utdrag fra FN-publikasjonen *U.N. Chronicle* i oktober 1983 forteller: «Under et seminar... i Nairobi i mai 1980 ble den meningsfulle at *den grunnleggende årsak til rasisme var menneskelig grådighet*, med sitt medfølgende ønske om økonomiske og politiske fordel...» (vår uthevelse).

I klart språk *forårsaker* grådighet — som er en grunnleggende drivkraft i mennesket — rasefordommer, avsky og bitterhet.

Hvor sant er ikke dette! Men få er villige til å svelge en så bitter pille. Få ser forbi religiøse eller

Hva er formålet med de dødes oppstandelse?

av Herbert W. Armstrong

Hvis mennesket har en udødelig sjel, hvorfor er da en oppstandelse nødvendig? Hvis vi blir frelst ved Kristi død, hvorfor måtte Jesus da oppstå fra de døde?

Vi lever i en tid av verdensrevolusjon. Vi hører snakk om verdens ende!

Vi står i dag overfor et dobbelt spørsmål. Ikke bare angående mennesket, men også sivilisasjonen. Vi må finne svar på det spørsmålet som patriarken Job stilte: «Når en mann dør, lever han da opp igjen?»

Dette burde være en håpets tid — fordi, selv om denne verden dør — og det skal den — vil det følge en oppstandelse av en ny og bedre verden, en verden i fred, en tilfredshetens, lykkens, overflodens og gledens verden!

Som aldri før trenger vi nå å forstå at Gud arbeider på en hensikt her på jorden, og at hans store plan omfatter en dobbel oppstandelse: oppstandelsen av det enkelte menneske, og også oppstandelsen av en døende verden! Det er faktisk svært få som har noe begrep i det hele tatt om oppstandelsens vesen.

Aldri tidligere en tid som denne

Vi lever i dag i en tid som er forskjellig — uhyre forskjellig — fra noen tidligere tid på jorden! Vi kommer til å leve i to verdener, noe ingen tidligere

generasjon har gjort! Ja, denne verden er i ferd med å dø — det er den egentlige betydningen av dagens verdenskaos — men det vil skje en oppstandelse. Og forstå dette — det oppstandne legeme er ikke identisk med det som tidligere dør!

Hvorfor behøvde Den Allmektige Gud sørge for noen oppstandelse i det hele tatt? Hva er oppstandelsens formål? Hva betyr den?

Folk flest har på en eller annen måte kommet til å tro at Kristus fullførte Guds forløsningsplan på korset — ved sin død! Men hvis frelsen ble gjort hel og selvstendig ved Jesu død, hvorfor er det da noe behov for oppstandelsen fra de døde, og hvorfor feirer folk den?

Du hører ofte folk si: «Kristus døde for å frelse syndere.» Mange tror at det er et bibelsitat, men det er det ikke. Mange tror fast og bestemt at Kristi død gir oss evig liv, at det er Kristi blod, hans død, som virkelig frelser — som gir evig liv. Mange av leserne vil bli forundret over å få vite at det ikke står noe slikt i Bibelen! For noe selvmotsigende og helt igjennom uvitenskapelig Bibelen ville erklære, hvis du kunne finne det i Bibelen.

Vitenskapen kjenner ingen mer grunnleggende og fast etablert lov enn den biogenetiske lov — at bare liv kan avle liv. Død har ingen makt til å gi liv. Liv kan ikke oppstå av død mate-

rie. Det levende kommer ikke fra det ikke-levende. Det er Den Allmektige Gud som har skapt den loven.

Hvorfor var det da nødvendig at Kristus døde for oss — at han utgjøtt sitt blod? La oss forstå dette!

Død kan ikke gi liv

Skriften sier at *alle* har syndet, og syndens straff er døden! Straffen er døden — ja død for all evighet — en evig straff! Bibelen definerer synd som overtredelse av Guds lov, den uforanderlige, ubønnhørlige åndelige lov som er oppsummert i De ti bud. Gud gav denne loven, satte den faktisk i gang, for å gjøre menneskene lykkelige. Den er veien til fred, velstand og glede! Den er livets fullkomne vei. Den er veien til å nyte livet helt og fullt. Denne verden er full av strid og krig, frykt og bekymring, fattigdom og mangel, misnøye og lidelser, bare fordi menneskene har overtrådt denne hellige, åndelige loven.

Guds frelse gir ikke bare evig liv. Frelse betyr langt mer enn det. Jesus sa at han var kommet for at vi skulle kunne få evig liv. Ja — men han sa også noe mer. «Jeg er kommet,» sa han, «for at de skal ha liv og ha overflod.»

Gud hjelpe oss til å forstå. Ikke bare fortsatt eksistens; men et fullt,

lykkelig, interessant liv i overflod! Ja — og det i all evighet!

Stans og tenk deg om et øyeblikk. Hvis Gud bare gav oss en aldri avsluttende eksistens, hvor vi ville leve i en stadig økende tomhet, kjedsomhet, elendighet og lidelse — så ville jo dette være en forferdelig straff. Gud er kjærlighet. Han vil at du skal lære hvordan du kan nyte livet — i all evighet.

Hvorfor Gud skjuler seg

Din overtredelse av Guds levemåte har ikke bare gitt deg ulykke og lidelse, men den har også avskåret deg fra all kontakt med din Skaper. Du er bare et dødelig vesen. Straffen som hviler over deg er døden — og det sikreste i livet er at alle skal dø. Du kan ikke gi deg selv evig liv. Og du er avskåret fra Gud Fader, givener av evig liv.

Men så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, slik at hvis du tror på ham, skal du likevel ikke fortapes, men ha evig liv! Det kan bare skje gjennom Kristus.

Men hvordan? Jesus Kristus ble forvandlet fra Guds guddommelige Ord til dødelig menneskekjød — i den hensikt at han skulle dø. Han, som det eneste av alle mennesker, levde uten synd. Han sa: «Jeg har holdt min Fars bud.»

Da han utøste sitt dyrebare blod — da han gav sitt liv — betalte han ikke straffen for *sine* synder, for han syndet aldri. Han betalte *din* straff for deg, i ditt sted den straff du pådro deg ved ulydighet. Så hvis og når du nå virkelig omvender deg fra dine overtredelser, og når du tror, ikke bare på Kristus, men også hans evangelium, er straffen din fullt ut betalt — du er forsonet med Gud — du har adgang til Gud Fader! Du er da rettferdiggjort. Din skyld er strøket bort — inntil *da*. Du er under nåden, dvs. ufortjent tilgivelse for tidligere overtredelser.

Men denne nåden gir deg ingen rett til å fortsette i synd! Som apostelene Paulus skrev: «Hva da? skal vi holde ved i synden [overtre Guds lov] for at nåden skal bli dess større? Langt derifra!» Rettferdigjørelsen gjelder bare en skyldig fortid.

Men hvor står du nå? Er du nå allerede automatisk frelst? Aldeles ikke. La deg ikke forføre. Kristi død gir ikke evig liv. Du er ikke endelig frelst ved Kristi død, bare rettferdiggjort. Din tidligere skyld er fjernet, du er forsonet med Gud. Du er bare forberedt slik at du kan bli frelst. Du har nå adgang til Gud, som evig liv kommer fra.

Hva Kristi død betyr

Kristi blod frelser deg ikke endelig, og hvis Kristus var forblitt død, ville du aldri blitt frelst — heller ikke kunne du få evig liv!

Her kommer den vidunderlige sannheten! Her er det jeg ønsker du skal oppfatte: Du blir endelig frelst — du mottar evig liv ved Kristi oppstandelse — fra den levende Kristus, og *ikke* en død Frelser.

Det står i Bibelen. Slå opp og se det med egne øyne. Slå opp på Romerne 5:8–10: «Men Gud viser sin kjærlighet mot oss derved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere. Så meget mere skal vi da, etter at vi nå er rettferdiggjort ved hans blod, ved ham bli frelst fra vreden. For så sant vi ble forlikt med Gud ved hans Sønnns død da vi var fiender, så skal vi så meget mere bli frelst ved hans liv etter at vi er blitt forlikt.»

Der er det. Ser du det? Forstår du? Vi er tilgitt, rettferdiggjort fra tidligere skyld, forlikt med Faderen ved Kristi død. Men vi skal bli frelst, ikke ved hans død, men ved hans liv! Ja, ved hans oppstandelse.

I 1. Kor. 5:7–8 pålegger apostelen Paulus menigheten: «Vårt påskelam er jo slaktet: Kristus. La oss derfor holde høytid[en].»

Den opprinnelige sanne menighet som Jesus bygget, feiret bibelsk påske og de usyrede brøds høytid — ikke tradisjonell påske. Påsken var til minne om Kristi død, helligholdt på årsdagen for den som et bilde på vår rettferdigjørelse fra tidligere synder og på at vi er blitt forsonet med Gud.

La oss derfor, som Paulus sa, rense synden ut av våre liv, for dette var formålet Gud hadde med å gi de usyrede brøds høytid til menigheten. Denne Guds høytid var også et bilde på den oppstandne Kristus. Og derfor, likesom Kristus døde for oss og opp-

stod igjen, blir Guds folk instruert (Rom. 6:11): «Således skal også I akte eder som døde for synden, men levende for Gud i Kristus Jesus.» Ja, gjennom Kristi liv.

Frelst ved hans oppstandelse

Kristi oppstandelse muliggjør vår oppstandelse til udødelig liv i selve Gudsfamilien — han er bare den førstefødte av mange brødre. Din gave av evig liv er ikke en følge av Kristi død — men av hans oppstandelse!

Sett at Jesus Kristus var forblitt død i graven. Tror du da at din tro på hans blod, hans død, i det tilfellet kunne ha frelst deg? I så fall ville du ha satt din lit til et falskt håp. Det er på tide vi forstår sannheten.

Legg igjen merke til følgende. Les det i Bibelen, 1. Korinter 15:14–18: «Men er Kristus ikke oppstanden, da er vår forkynnelse intet... Er Kristus ikke oppstanden, da er eders tro unyttig... da er altså også de fortapt som er hensovet [døde] i Kristus» — hvis ikke Kristus er oppstanden.

Forstår du denne vidunderlige sannheten? Kristus er ingen død Frelser. Han oppstod fra de døde — han er vår levende Frelser. Men han var død. Han oppstod fra de døde — ikke fra livet. Det var den alltid levende Fader som oppvakte ham og gav ham evig liv. Kristus ble et dødelig menneske i selve den hensikt å dø — å betale straffen, døden, for deg og meg. Han ble dødelig. Han døde. Du er dødelig. Du skal dø. Og det finnes ikke noe udødelig liv, eller noen mulighet for det, i det dødelige menneske. Bare Gud har iboende udødelighet. Gud *er* liv — iboende liv — evig liv. Bare Gud kan gi liv. Vi kan bare få det som gave fra ham.

Ingen udødelige sjeler

Skriften lærer ikke at den sjel som synder, skal fortsette å leve for alltid — men «den sjel som synder, skal dø» (Esek. 18:4, Lindberg). Og alle har syndet. Millioner i dag har lært å hate andre mennesker. I krigstid lærer folk å hate. Har de iboende evig liv — har de en udødelig sjel — er det noe evig liv iboende i dem? Hør: «Hver den som hater sin bror, er en manndra-

(Fortsettes side 24)

Er du sikker på at «*ALLE GJØR DET*»?

av Dexter H. Faulkner

Her er et spørsmål av den største betydning og interesse for alle unge mennesker.

«**D**et er imot alt jeg tror på, men jeg har stadig dette i tankene at det kommer til å skje, før eller senere . . . »

Dette stod å lese i et brev fra en søt ung jente som abonnerer på *Youth 86*, *Den Enkle Sannhets* søstermagasin for de unge. Tross presset fra jevnaldrende venner på skolen, det «frigjorte» samfunn vi lever i, og det uopp-hørlige umoralske bombardementet fra fjernsyn og filmer, hadde denne piken etablert visse normer og verdier for sitt egen seksualliv.

Men nå er Cindy (et fingert navn) snart midt i tenårene, og hun merker at hun blir svakere i sine forsetter. Hun er forvirret og bekymret på grunn av sine vekslende følelser og ønsker. Er hun virkelig så gammeldags i sin tenkemåte som noen av de guttene hun er sammen med, sier at hun er?

«De venter at jeg skal gjøre ting som jeg er imot. De venter at jeg skal ligge med dem, og sier jeg nei, svarer de at nå må jeg snart bli voksen.»

Hvordan ville du svare på Cindys brev? Jeg har lest det gang

på gang, og jeg tror at det finnes flere Cindyer (og Wencher og Arner og Jenser) blant de unge, enn vi kanskje tror — unge med moralske normer og verdier som de nå finner det vanskelig å bevare.

Hvem er gammeldags?

Det å være tilfreds med seg selv — enten man er gutt eller jente, mann eller kvinne — og det å ønske å bevare en viss følelse av selv-respekt, det er ikke gammeldags. Det er en naturlig og riktig følelse som alle mennesker til alle tider har hatt.

På den annen side er det å være likeglad med andres fremtidige seksualliv, også «så gammelt som alle haugene». Seksualliv og elskov er ikke noe vi har funnet opp i det 20. århundre.

Cindy fortsetter: «Når det gjelder å gjøre det samme som det de andre på skolen gjør, så synes jeg at jeg skal vente, og bare dele kroppen min med en gutt jeg virkelig er glad i og som jeg ønsker å dele hele livet mitt med.»

Ville ikke mange av dere unge menn i tenårene like å treffe en

slik jente når dere er rede til å stifte familie og skape et hjem? Eller har dere gitt opp troen på at det er flere jenter av Cindys type igjen?

«Alle snakker om dette med å elske, men jeg blir kvalm av det. Hvis de virkelig elsket hverandre, da ville de vel ikke finne en ny partner hver annen uke!» Fornuftig tenkt, Cindy!

Det som foregår mellom disse unge, er det virkelig kjærlighet, eller er det en ikke så altfor godt kamuflert forfalskning — lyst og begjær? Altfor ofte er det bare begjær — uten noen form for kjærlighet og omsorg for hverandre. Nå må vi definere disse begrepene klarere.

Alle trenger å gi og få kjærlighet, og ikke bare av familie og slektninger. Etter hvert som Cindy vokser til, blir hun stadig mer klar over dette.

«Kanskje jeg bare føler meg ensom. Jeg trenger noen som holder armene om meg. Jeg vil så gjerne føle at det er en som virkelig er glad i meg. Og det hender at foreldre, familie og venner ikke kan

oppfylle lengselen etter et slikt forhold. Men hva skal jeg gjøre med det?»

Cindy er kommet til et vendepunkt i livet. Nå blir hun presset til å treffe avgjørelser som hun ikke burde stå overfor før hun er ferdig med tenårene.

Men slik er verden i dag. Dere unge blir tvunget til å vokse opp fort. Hver dag krever ikke bare deres jevnaldrende venner, men også voksne, at dere trefter avgjørelser som voksne mennesker. Hvorfor skal Cindy, ung som hun er, være alene med unge menn som er så umodne i sin tenkemåte at de ser på kroppen hennes som en slags personlig forsøksone for seksuell aktivitet?

Og dere unge gutter, dere må innse at det er nok av jenter som bare vil leke med følelsene dere, og så slenge dere til side

som en tom colaboks. Slik kommer dere også til å føle dere etterpå: Tomme, utklemt og utnyttet — ubrukbart søppel.

Slike jenter sammenligner dere med andre som såkalte «elskere». For dem er dere bare tosker som de kan le av sammen med venninnene sine. Er det ydmykende? Det kan du ta gift på! Det er noe som hverken du eller andre — enten de er unge eller eldre — burde få oppleve.

Vær forsiktig med hva dere gir dere ut på. En slik opplevelse kan forkvakle dine følelser for det annet kjønn og gå ut over ditt seksualliv, selv i ekteskapet.

En gave fra Gud

Seksuallivet er en herlig gave fra Gud. De varme, opphissende følelsene det gir oss, har ikke utviklet seg fra det store intet. Disse nesten overveldende behov for kjærlighet og samfølelse har vi fått i en guddommelig hensikt. Gud har villet at vi alle skal oppleve slike følelser og behov. Han prøver ikke å hindre dere i å ha det godt. Hans retningslinjer har som målsetning å gi oss den største glede av det han byr oss.

Virker det rart? Har du ikke

iblant følt at Gud ikke vil at du skal ha det moro? Men det er bare ikke sant.

Vet du hva Gud virkelig ønsker for deg? Han vil at du skal bli den attraktive, sunne og friske, greie og begavede personen som du selv knapt nok våger å drømme om at du kan bli. Likevektig og populær hos både unge og gamle — det er slik han mener du skal være. Han vil at folk skal se opp til deg og respektere deg. Han vil at du skal finne alle tiders kjekkeste kar eller alle tiders søteste jente, ha det moro sammen med ham eller henne — og så gifte dere. Han vil at du og din utvalgte skal oppleve de mest tilfredsstillende og deiligste stunder som seksuallivet kan gi dere — sammen. Det er et slikt liv han har tilrettelagt for dere.

Men problemet er at folk flest ikke tror på dette. Deres tenkemåte er snudd fullstendig på hodet. De tror at moralske retningslinjer er beregnet på å stenge dem ute fra å nyte de sanselige gleder fullt ut. Men det er galt. De er etablert for å beskytte og holde borte det som uten tvil ville ødelegge skjønnheten i de herlige årene som ligger foran dere.

Stå på!

Cindy — du vet selv hvem du er — jeg håper at du fortsetter å «stå på».

Jeg håper at hun ikke gjør den samme dumhet som hun har sett sine venner gjøre — med uønskede svangerskap som fører til ødelagte liv. Det blir ikke lett. Med støtte fra foreldre er det lettere, men i mange tilfeller får ikke tenåringer slik støtte, fordi foreldrene også er forvirret og rådløse. Mange av dem har rett og slett gitt opp barna sine. Jeg er sikker på at Cindys foreldre ville bli forbauset hvis de fikk vite hva hun virkelig føler.

Men la foreldrene deres få en sjanse, tenåringer! De synes ofte at det å snakke med dere om sex, er noe av det vanskeligste de har prøvd på å gjøre. Derfor utsetter de det — år etter år. Når de så endelig blir klar over at dere ikke lenger er i puberteten, men fort på vei til å bli voksne og modne, synes de at de må gjøre noe. Så kommer de, sjenert og brydd, med noen vage råd om prevensjon. Hvis dere har vært utsatt for noe slikt, har dere sikkert blitt forvirret. Kanskje har dere spurt dere selv: Hva er det egentlig far og mor forsøker å fortelle meg? Er det O.K. å gjøre det, så lenge jeg ikke blir gravid? Eller, om du er gutt, så lenge jeg ikke gjør andre gravide?

Foreldre kan nok være velmenende, men ofte er de blitt oppskremt av det samfunnet vi lever i. Blader og aviser fremstiller ofte foreldre som noen tullebukker som ikke greier å holde orden på sitt eget seksualliv, langt mindre barnas. Etter hvert er foreldrene begynt å tro på denne myten.

For noe tull! Hvis foreldre har gjort alvorlige feil på dette felt, burde det være en desto større grunn til å veilede barna og forsøke å beskytte dem mot lignende lidelser.

Hvis dere unge mennesker virkelig ønsker å ha den lykkelige fremtid som kan bli deres, slik Gud ønsker, må dere ta for dere deres eget liv og planlegge det.

Når velmenende voksne, leger, sykepleiere eller foreldre gir dere råd om prevensjonsmidler, så må dere forstå at det de ønsker er å beskytte dere. Men dere må også forstå at et samleie er noe mye mer enn selve den fysiske akten. Samleie før dere er gift er ikke O.K., selv om ingen blir gravid eller blir smittet av en kjønns sykdom, eller en «seksuelt overførbart sykdom».

«Seksuelt overførbart sykdom» — det høres kanskje penere ut. Men det er slett ikke noe hyggelig å pådra seg en slik sykdom. Det er nok av slike sykdommer som overføres gjennom seksuelt samvær nå for tiden.

Det blir ikke lett

I dagens samfunn vil det ikke være lett alltid å si nei til sex. Men det har aldri vært lett å oppnå noe som det er verdt å ha. Det krever personlig mot og fast og urokkelig besluttsomhet av deg. Vi er jo seksuelle vesener. Kjønnsdriften er en meget sterk drivkraft i våre liv. Ha respekt for den kraften, og undervurder ikke dens innflytelse i ditt eget liv.

Vent til senere med å gå ut på tomannshånd med en gutt eller en jente. Vent med dette til dere begge er voksne og rede til å tenke på ansvaret ved et ekteskap. I ungdommen bør dere ha det moro med en gjeng av venner, uten den pinlige følelsen av ubehag og kløsethet som ofte følger det å være alene sammen på tomannshånd.

Vent med det til senere, når dere har vært mer «ute på livet».

I samme forbindelse må vi advare mot å etablere «fast følge». Er man alltid sammen med samme person, øker det det seksuelle presset på de to unge i faretruende grad. Når man har vært alene sammen i hundrevis av timer, kan det bli vanskelig å holde fast ved sine moralske prinsipper. Hvorfor slå dere til ro med en etterligning av leveviset til et eldre ektepar? Mens dere er tenåringer, har dere frihet og muligheter til å bli kjent med en masse mennesker og studere deres personligheter og hva de liker og ikke liker. Snytt ikke deg selv for det livet har å by på i denne alde-

en del av seksualakten? Langvarige kyss, intim og øm beføling og kjæling er en viktig og helt vesentlig del av det seksuelle samliv i et ekteskap. Det var ikke Guds mening at folk skulle være sammen på slike måter før de giftet seg — og det er enda en god grunn til å unngå å være alene sammen med en du er forelsket i, eller å ha fast følge.

Slik elskov er beregnet på å gjøre gleden og nytelsen ved den fysiske forening av to legemer enda høyere. Hvis du prøver å oppleve så meget som mulig, og gå så langt du kan uten at det ender i et virkelig samleie, idet du prøver å innbille deg at du da ikke gjør noe galt — ja, da er du dum, og kommer til å bli temmelig skuffet.

Tenåringer som selv mener at de er modne og gifteferdige, prøver å rettferdiggjøre sin seksuelle aktivitet ved å søke å overbevise hverandre om at de bare undersøker om de «passer sammen» seksuelt, før de gifter seg. Å jasså?

Seksuell tilpasning utvikles over en viss tid. Hvis du ikke tar hensyn til dette, vil du lett tro at dere ikke passer sammen seksuelt. Mange gode og kjærlige forhold er blitt ødelagt fordi de to unge ville ha et seksuelt forhold på et for tidlig tidspunkt. På den måten kan du miste en du er virkelig glad i.

Enten du er mann eller kvinne, skal du ha respekt for kjønnsdriften i kroppen. Vær klar over at du ikke kan leke med den uten å risikere å bli dypt såret på en svært intim og fryktelig smertefull måte.

Unngå pornografisk litteratur og filmer. Pornografi forvrenger din oppfatning av sex, og blir du besatt av den, kan det påvirke ditt sinn så du får perverse ideer om hva seksuell nytelse egentlig er. Pornografi og de handlinger som ofte følger med, sløver de seksuelle sanser og frarøver de gledene som skulle ha ventet deg i ekteskapet.

Unngå også å ødelegge din sunne fornuft og dømmekraft med
(Fortsettes side 21)

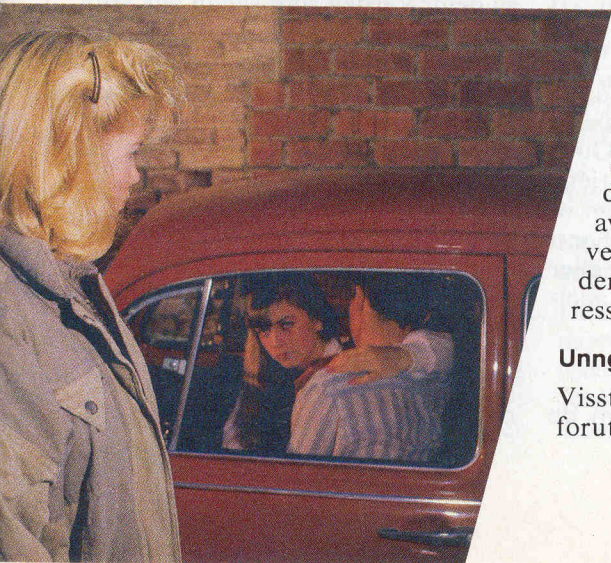
ren. Du er bare tenåring en gang i livet.

Vær med på positive aktiviteter som du kan ha moro av sammen med mange andre unge. Bruk litt av tiden til å bli bedre i en eller annen idrett eller hobby, så kan det gi deg status blant de andre. Tjen litt penger på si og få mer glede ut av jobben. Bruk nok tid på å utvikle en ferdighet til du vet at du virkelig behersker den.

Du vil kanskje være alene mens du arbeider på å utvikle dine evner og ferdigheter, men tro meg, når du først er kommet så langt, er den følelsen av selvrespekt du får og andres anerkjennelse av det du har greid å få til, vel verd innsatsen. Gå inn for å bli den beste i det du er mest interessert i.

Unngå skuffelser

Visste du at den elskoven som går forut for det egentlige samleiet, er

Mysteriet Israel

Her følger åttende avsnitt av Herbert W. Armstrongs siste bok, *Tidenes mysterium*. Vi tar opp tråden med tiden da David var konge av Israel.

David var selv ikke uten synd, men hver gang angret han og vendte seg bort fra hver synd.

David ble «en mann etter Guds hjerte». Han skrev en meget viktig bok i Bibelen, Salmenes bok.

Gud opprettet en betingelsesløs og ubrytelig pakt med David, hvor han forsikret at hans slekt ville herske over israelittene uten avbrudd. Til slutt vil denne tronen bli overtatt av Jesus Kristus ved hans gjenkomst til jorden, når Gud finner det for godt.

Israel deles i to riker

Davids sønn Salomo ble den viseste mann som noensinne har levd (med unntak av Kristus). Men han beskattet folket meget hardt, og da han døde, overtok sønnen Rehabeam som konge. Folket sendte da en delegasjon med et ultimatum til ham. Om han ville redusere skattene, skulle de tjene ham. Hvis ikke, ville de forkaste ham som konge. Etter råd fra de yngre rådsmedlemmene svarte Rehabeam folket at han ville legge enda større skattebyrder på dem.

Da folket hørte dette, forkastet det kongehuset David. Isteden utpekte de Jeroboam som konge. Han hadde vært hva vi i dag ville

kalle statsminister under kong Salomo. Siden Rehabeam hadde sin trone i Jerusalem, valgte Israels folk en ny hovedstad et stykke nord for Jerusalem. (Under en senere konge, Omri, bygget de en ny hovedstad ved Samaria.)

Etter dette bestemte stammene Juda og Benjamin seg for å være lojale mot Rehabeam. Dette førte til at de opprørske stammene trakk seg tilbake fra Israel og ble til nasjonen Juda.

Da Jeroboam besteg tronen, avsatte han levittene som prester fordi han var redd for at de kunne vende folkets hjerte tilbake til Rehabeam, og dermed ville han miste sin nye trone. Han forandret også de hellige festene fra syvende til åttende måned. Videre er det sterke indikasjoner på at han også endret syvendedagssabbaten til søndag, ukens første dag. Gud hadde gjort sabbaten til en evig pakt mellom seg og Israel så de kunne gjenkjennes fra alle andre folk (2. Mos. 31:12–18) som Guds folk Israel. Den skulle også tjene som en ukentlig påminnelse om at Den Evige var deres skaper. For i løpet av seks dager fornyet eller gjenskapte Gud jorden, og skapelsen er beviset på Gud.

De ti tapte stammer

Slik ble Israels folk kjent som de

ti tapte stammer. De hadde mistet pakttegnet som identifiserte dem som Israel. De hadde mistet kunnskapen om Gud, sin skaper. Snart mistet de også sitt hebraiske språk.

I løpet av en periode på 19 konger og syv dynastier fortsatte de ti stammene i kongeriket Israel å synde. De forkastet advarslene fra profetene som Gud sendte til dem. I en beleiringskrig fra ca. 721–718 f.Kr. ble Israels hus erobret av assyrerne. De ble forflyttet fra sine hjem, gårder og landsbyer og transportert som et fanget folk til Assyria ved sydenden av Det kaspiske hav.

Innen hundre år var gått, vandret de derfra mot nordvest og ble kjent som de ti tapte stammer.

Verden har aldri visst hva det ble av dem. Verden som sådan har feilaktig trodd at alle israelitter var jøder. Men i Bibelen brukes uttrykket jøde kun om stammene Juda, Benjamin og Levi. Levittene hadde sluttet seg til Juda rike da de ble kastet ut av Jeroboam.

Den 2520-årige straffen

Som forutsagt i 3. Mos. 26 begynte Israel sin 2520-årige straff med sitt fangenskap i 721–718 f.Kr. I løpet av denne tiden ble løftene til Abraham om nasjonal rikdom, velstand og dominans

holdt tilbake fra dem. Dette varte frem til årene 1800–1804, hvor nasjonal overhøyhet og økonomisk dominans ble deres. Slik måtte det være fordi Gud hadde lovet Abraham dette uten betingelser.

Hvordan de til slutt, med start i år 1800, gjenvant sin nasjonale dominans og velstand slik Gud hadde lovet Abraham det uten betingelser, er forklart i boken *De forente stater og Storbritannia i profetiene*.

I mellomtiden var jødene fra Juda rike blitt erobret og ført bort fra sitt land av kong Nebukadnesar av Babylon omkring 585 f.Kr.

Blant de jødiske fangene som ble ført til Babylon, var det en begavet ung mann, Daniel, en profet som skrev boken som bærer hans navn i Bibelen. Gud brukte Daniel som mellommann mellom seg og kong Nebukadnesar.

Denne store hedningekongen hadde organisert det første verdensriket sammensatt av flere nasjoner under én regjering. Gud brukte Daniel for å fortelle den babylonske kongen at Gud Skaper hersker over hele jorden, og at Nebukadnesar satt på tronen fordi Gud ville det. I virkeligheten gav Gud denne hedningekongen en sjanse til å komme under Guds styre og få velsignelsene fra Gud som ville følge.

Profetien i Daniel 2 viser en enorm billedstøtte som representerte Nebukadnesars kaldeiske rike, som skulle følges av Perserriket og så i tur av Det gresk-makedonske riket og Romerriket. Så viser den at hele dette systemet av menneskeregjeringer skulle bli ødelagt og erstattet av Guds Rike med Kristus, som vil regjere hele jorden som kongenes Konge.

Den hedenske verdensregjering

Profetiene i Daniel 7 og Åp. 13 og 17 forutsier det samme.

Enskjønt Nebukadnesar erkjente Guds eksistens, adlød han aldri. I mellomtiden holdt Gud hendene borte fra alle andre folk i verden.

Perserriket etterfulgte Nebukadnesars kaldeiske rike. 70 år etter at Juda ble tatt til fange og Salomos tempel ble ødelagt, gav Gud kong Kyros av Persia ideen om å sende en koloni med tilfangetagne jøder

tilbake til Jerusalem for å bygge et nytt tempel.

Denne kolonien var ledet av Serubabel som guvernør. Profetene Esra og Nehemja sluttet seg også til denne kolonien i Jerusalem. Serubabel bygget det nye tempelet som Jesus kom til ca. 500 år senere. Romerne hadde kommet til makten før Jesu fødsel. Like før Jesu fødsel hadde kong Herodes, som hersket over jødene og tjente romerne, bygget tempelet om og gjort det større.

Denne jødiske kolonien som ble sendt tilbake til Jerusalem ca. 500 år f.Kr., hadde spredt seg over Judea. Ingen fra kongeriket Israel hadde vendt tilbake til Jerusalem. De hadde reist mot nordvest og glemt sitt hebraiske morsmål og endog sin identitet. Verden kaller dem de ti tapte stammer. Mer om dem senere.

Det var i løpet av disse 500 årene at Gud sendte de såkalt mindre profeter til jødene i Judea. Det var også i annen halvdel av denne perioden at de jødiske eldste endret deler i den religion som hadde startet med Moses, til den jødedom som hersket da Jesus ble født. Scenen var ferdig for hans komme.

La oss nå vende tilbake til tistammeriket Israel. Som nevnt ovenfor hadde de flyttet mot vest og nordvest før jødene ble tatt til fange. Assyrerne hadde slått seg ned i Sentral-Europa, og tyskerne stammer uten tvil delvis fra de gamle assyernerne.

Men de såkalte ti tapte stammer — kongeriket Israel — fortsatte i Vest-Europa og Storbritannia. Vi kjenner ikke identiteten til de forskjellige stammene med sikkerhet, men sannsynligvis er Frankrike, eller i alle fall Nord-Frankrike, fra Rubens stamme. Efraim og Manasse fortsatte videre til De britiske øyer. De ble et koloniserende folk, og ifølge profetiene skulle de miste sin første koloni.

Navnet «Israel» gitt til Josefs sønner

Den døende Jakob, som hadde fått navnet endret til Israel, gav førstefødselens velsignelser videre til Josefs to sønner, Efraim og Manasse. Enskjønt han var blind, så

han ikke kunne se guttene foran seg, krysset Jakob hendene. «Og Israel rakte ut sin høyre hånd og la den på Efraims hode, enda han var den yngste, og sin venstre hånd på Manasses hode; han la sine hender således med vilje, for Manasse var den førstefødte. Og han velsignet Josef og sa: Den Gud for hvis åsyn mine fedre Abraham og Isak vandret, den Gud som var min hyrde, fra jeg ble til og til denne dag, den engel som forløste meg fra alt ondt, han velsigne guttene så de må kalles med mitt navn og med mine fedre Abrahams og Isaks navn, og bli meget tallrike i landet» (1. Mos. 48:14–16).

La oss fortsette fra *De forente stater og Storbritannia i profetiene*.

La *hvem* vokse seg tallrike etter løftet? La *hvis* etterkommere bli den tallrike ætten som skal telle millioner? Ikke Juda, far til jødene — merk deg det! men Efraim og Manasse! Hvorfor har kirkelederes og bibelstuderendes øyne og forståelse vært blindet for denne klare kjensgjerning fra Skriften?

Legg merke til at Israel ikke gav denne velsignelsen bare til én av guttene, men til dem *begge!* Han sa «velsigne guttene». Denne velsignelsen gikk til dem i fellesskap. En del av denne velsignelsen var: «Så de må kalles med mitt navn». Hans navn var Israel. Derfor var det etterkommerne av *disse* guttene, ikke etterkommerne av Juda, eller jødene, som ble kalt Israel. Hvor klart er det ikke at navnet Israel skulle stemples utoverslettelig på Efraim og Manasse!

Dette er et forbløffende faktum, og dog klart bevist svart på hvitt! Og husk, disse skriftstedene trenger ingen «fortolkning», ingen «egen mening» eller «skjult symbolikk» for å bli forstått. Her er den enkle og klare erklæring at Jakobs navn, som var endret til Israel, skulle bli *DERES* — bli etiketten på Efraims og Manasses folk!

Hvem utgjør så ifølge Bibelen det virkelige Israel i dag, rasemessig og nasjonalt?

Efraim og Manasse!

Efraim og Manasse mottok i fellesskap retten til navnet Israel. Det skulle bli det nasjonale navn til deres etterkommere. Etterkommerne deres var aldri jøder! Ha det klart i sinne.

Derfor er det mange profetier om «Israel» eller «Jakob» som ikke angår jødene eller noen av de land hvis etterkommere i dag er fra de andre stammene av Israel. Legg vel merke til dette! Det er i sannhet få prester, teologer og erklærte bibel-lærde som vet dette i dag. Mange *nekte* å vite det!

Hele menneskeheten er akkurat nå fanget inn i en malstrøm av raskt akselererende kriser som peker mot slutten på denne verdens sivilisasjon.

Sammen skulle etterkommerne av disse to guttene, Efraim og Manasse, vokse til den lovede hærsikere — nasjonen og samlingen av nasjoner. Disse nasjonale velsignelsene øses ut over dem i fellesskap. Dette er de kollektive velsignelser som de to fikk sammen — men som de andre stammene ikke fikk!

Jakob krysser hendene

Men på dette tidspunkt la Josef merke til at Jakobs høyre hånd ikke hvilte på hodet til den førstefødte. Han søkte å flytte den:

«Ikke så, far!» sa Josef. «For denne er den førstefødte; legg din høyre hånd på hans hode! Men hans far ville ikke det, og han sa: Jeg vet det, min sønn, jeg vet det. Han skal og bli et folk, han skal og bli stor; men enda skal hans yngre bror bli større enn han, og hans ætt skal bli en mengde folkeslag [et SAMVELDE av nasjoner]. Så velsignet han dem samme dag og sa: Ved deg skal Israel velsigne og si: Gud gjøre deg som Efraim og som Manasse! Og han satte Efraim foran Manasse» (1. Mos. 48:18–20). Her er løftene ikke lenger kollektive, noe de eide sammen. Jakob profeterte nå med velsignelser til hver av guttene for seg.

Lovede velsignelser til Storbritannia og USA

Husk at hvis det gamle Israel hadde adlydt Gud (brudd på sab-

baten og avgudsdyrkelse er spesielt nevnt i 3. Mos. 26), ville de fra Mose og Josvas dager og opp til sitt fangenskap, omkring 721–718 f.Kr., ha arvet de nasjonale og materielle velsignelsene i førstefødselsløftene som Gud gav til Abraham. Men husk, adlød de ikke, ville disse løftene bli nektet dem i 2520 år, dvs. inntil år 1800 e.Kr.

Så nå blir det klart og tydelig at det var etter disse 2520 år, f.o.m. år 1800, at Josefs etterkommere skulle bli de mektigste og rikeste nasjoner i verden. Da ville de være delt i to nasjoner, etter Efraim og Manasse.

USA er Manasse

Ut fra de profetiske velsignelsene som den døende Jakob gav, er det åpenbart at Efraim og Manasse for en stor del skulle arve førstefødselsretten sammen, at de skulle være sammen lenge, for så endelig å skille lag.

I 1. Mosebok 48 gir Jakob fødselsretten til Josefs to sønner under ett, idet han taler om dem begge sammen. Så på slutten taler han til dem hver for seg — Manasse skulle bli den ene store nasjon og Efraim en samling av nasjoner.

Og i sin profeti for disse siste dager sa Jakob: «Et ungt frukttre er Josef, et ungt frukttre ved kil-den; grenene skyter ut over muren» (1. Mos. 49:22). Josef — Efraim og Manasse i fellesskap, sammen — skulle m.a.o. bli koloniserende folk i disse siste dager, og deres kolonier skulle forgrene seg ut fra De britiske øyer over hele jorden.

Sammen vokste Efraim og Manasse til en hærsikere, så skiltes de i henhold til Jakobs profetiske velsignelse i 1. Mos. 48. Disse folkene har fullbyrdet denne profetien.

Men hvordan kan USA være Manasse når en stor del av innbyggerne der er kommet fra mange land utenom England? Svaret er: En stor del av Manasse forble med Efraim inntil Ny England-statene skilte seg ut. Men deres forfedre skulle siktes gjennom mange nasjoner, som

korn gjennom en sikt, og dog skulle intet korn falle til jorden eller gå til spille (Amos 9:9). Folket ble filtrert gjennom mange nasjoner. Efraim og en god del av Manasse emigrerte omsider til England sammen, men mange andre av Manasse som var siktet ut i og gjennom andre nasjoner, forlot ikke disse før de kom som immigranter til USA etter at Ny England-kolonien var bli en egen nasjon. Dette betyr ikke at alle utlendinger som har emigrert til USA, er etterkommere av Manasse, men mange er det utvilsomt. Oldtidens Israel tok imidlertid alltid opp hedninger som ble israelitter ved å leve i Israels land.

USA er således blitt kjent som verdens «smeltedigel». I stedet for å motbevise at nasjonen stammer fra Manasse, bekrefter dette faktisk denne avstamningen. Bevisene for at USA er Manasse, er overveldende. Manasse skulle skille seg ut fra Efraim og bli den største og rikeste enkeltnasjon i jordens historie. Alene Amerika har oppfylt denne profetien. Manasse var faktisk en *trettende* stamme. Det var opprinnelig tolv stammer. Josef var en av disse tolv. Men da Josef ble delt i to stammer og Manasse skilte seg ut som en uavhengig nasjon, ble de en trettende stamme.

Er det bare en ren tilfeldighet at de som nasjon startet med tretten kolonier?

Men hva med de andre av de såkalte «ti tapte stammer»? Mens førstefødselsretten var Josefs og dets velsignelser er gitt til Det britiske samvelde og USA, så hørte også de åtte andre stammene av huset Israel til Guds utvalgte folk. Også de er blitt velsignet med et godt mål av materiell rikdom — men ikke med førstefødselsrettens dominans.

Vi mangler plass til en videre forklaring av hver enkelt av disse andre stammers spesielle identitet blant vårt 20. århundres nasjoner. Det får være nok her å nevne at det er rikelige bevis for at disse andre åtte stammene har utviklet seg til slike nordvesteuropiske nasjoner som Holland, Belgia, Nord-Frankrike, Luxembourg, Danmark, Sverige og Norge. Folket på Island og deler av Finland

er også av vikingætt*. De politiske grensene i Europa slik de eksisterer i dag, behøver ikke nødvendigvis å vise skillelinjene mellom etterkommerne av Israels opprinnelige stammer.

Profeti for USA, Storbritannia og Nordvest-Europa for i dag

Liksom Gud har øst ut velsignelser over USA, Storbritannia og delvis Nordvest-Europa som aldri før i historien, vil han nå, for å korrigere oss så vi kan nyte slike velsignelser, føre over oss nasjonale katastrofer i en grad som *aldri tidligere* har rammet noe land! Mange profetier beskriver dette.

Et viktig tilleggsbevis på det moderne Israels identitet finnes i en fantastisk, detaljert og høyst spesifikk profeti i Mika 5:6–14. Den taler spesielt om Israels «rest», *våre dagers* Israel, hvor det enn måtte være. Den beskriver amerikanernes og de britiske samveldelands velstand, deres velgjørende dominans blant nasjonene, og så deres kommende *fall* i detalj!

«Og Jakobs rest [ikke jøder] skal være midt iblant mange folk som dugg fra Herren, som en regnskur på urter, som ikke bier på noen og ikke venter på menneskenes barn» (vers 6). Husk at dugg og regnskurer er *absolutt nødvendig* for landbrukets avkastning og er symboler på nasjonal velsignelse og velstand fra Gud.

Fortsett: «Og Jakobs rest skal være blant hedningefolkene, midt iblant mange folk, som en løve blant skogens dyr, som en ungløve blant fårehjorder, som trår ned og sønderriver hvor den farer frem, og det er ingen som redder» (vers 7).

Dette symbolspråket beskriver igjen den siste generasjon av Israel som en stormakt — som en løve blant jordens andre nasjoner.

«Høy være din hånd over dine motstandere! Måtte alle dine fiender

bli utryddet [KJV: avskåret]» (vers 8.) Fiendene *var* avskåret da Guds velsignelser for førstefødselsretten begynte for Amerika og Storbritannia ca. år 1803 og til og med 1. og 2. verdenskrig og frem til vendepunktet under Korea-krigen, senhøstes 1950.

Men fra da av er velsignelsene opplagt blitt *tatt bort* — og hverken USA eller England har senere kommet ut av noen større strid som varige vinnere!

Denne profetien viser altså at *i nettopp den tid* da de mottok Guds velsignelser, var de også til stor VELSIGNELSE for jordens andre nasjoner, for det var *disse nasjonene* som om og om igjen reddet andre av verdens land ved Marshall-planen, firepunktsprogrammet, fremskrittsalliansen (for Syd-Amerika) og flere hundre millioner hektoliter hvete til sultende land.

Hoover-programmet samlet enorme matforsyninger etter 1. verdenskrig. Det reddet millioner i *andre* land fra å sulte!

Også de nordeuropeiske land har bidratt til dette, om enn i mindre grad, bl.a. med Nansen-hjelpen etter 1. verdenskrig og hjelpen til utviklingslandene.

I oldtiden samlet Josef opp hvete og annen føde og gjorde den tilgjengelig for andre. Det gjorde det MODERNE Josef også. *Men* — disse er stivnakkede og opprørskete mot Gud og hans lov, mens deres stamfar Josef i oldtiden tjente og adlød Gud helhjertet.

Det er USA og Storbritannia som har vært som en «løve» blant folkene og som gjennom to store verdenskriger har bevart verdensfreden og stabiliteten for menneskene på denne planet!

Plutselig ødeleggelse

Likevel sier Gud i denne detaljerte profetien: «Og det skal skje PÅ DEN DAG, sier Herren, at jeg vil utrydde alle de hester [«krigshester»; Moffatt-overs.]» — stridsvogner, skip, raketter — «du har, og tilintetgjøre dine vogner. Og jeg vil utrydde byene i ditt land [med hydrogenbomber?] og

bryte ned alle dine festninger» (vers 9–10). (Merk: alle festningene.)

Gud sier han vil gjøre dette! Gud bestemmer utfallet av kriger (Salmene 33:10–19).

Hvor klar tale kan du få? Her identifiserer Gud jordens STORE folk, som er de rikeste og mest velgjørende, de MEKTIGSTE — og dog, nettopp som de står på toppen av sin makt, «bryter» han plutselig deres styrkes overmot (se 3. Mos. 26:19), *avskjærer* deres krigsmaskineri og ødelegger deres byer! Hvorfor?

Fordi de, slik profetien videre forklarer, har for meget «trolldom» og for mange som «spår av skyene» (astrologi) og falske prester i sine land som nekter å forkynne den levende Guds bud og veier med styrke!

I Amerika trykker de «Vi stoler på Gud» på pengesedlene. Men isteden stoler de på fremmede allierte og sin egen oppfinnsomhet, men ikke på Gud.

Å stjele fra Gud

Gud har en økonomisk lov for våre land. Han sier at ti prosent av den fortjeneste eller bruttoinntekt som

I Amerika trykker de «Vi stoler på Gud» på pengesedlene. Men isteden stoler de på fremmede allierte og sin egen oppfinnsomhet, men ikke på Gud.

hver enkelt av oss har, tilhører Gud for hans bruk og arbeide.

I Malaki 3:8–10 står det: «Skal et menneske rane fra Gud, siden I raner fra meg? Og I sier: Hva har vi ranet fra deg? Tienden og de hellige gaver. Forbannelsen har rammet eder, og fra meg raner I, ja hele folket. Bær hele tienden inn i forrådshuset, så det kan finnes mat i mitt hus, og prøv meg på denne måten, sier Herren, hærskares Gud, om jeg ikke vil (Fortsettes side 25)

*Skandinavenes røtter blir forklart på slutten av kapitel 9 i den norske utgaven av *De forente stater og Storbritannia i profetiene*. Se også artikkelen «Skandinavenes opprinnelse» i juli/august-nummeret 1984 av *Den Enkle Sannhet*.

RENT FERSKVANN

Hva gjør vi med det?

av Clayton Steep

Rent ferskvann er den mest anvendelige og nødvendige væske som finnes på jorden. Likevel setter vi størst pris på det når det er vanskelig å få tak i.

Livet avhenger av ferskvann! Vi trenger det for å kunne fungere, til drikke, dyrke næringsmidler i og vaske oss i. Det er ikke noe som heter kunstig vann, og vannet har ingen erstatning. Det må være ekte.

75 prosent av jordens overflate er dekket av vann, og under jorden finnes veldige reservoarer. Så hva er problemet?

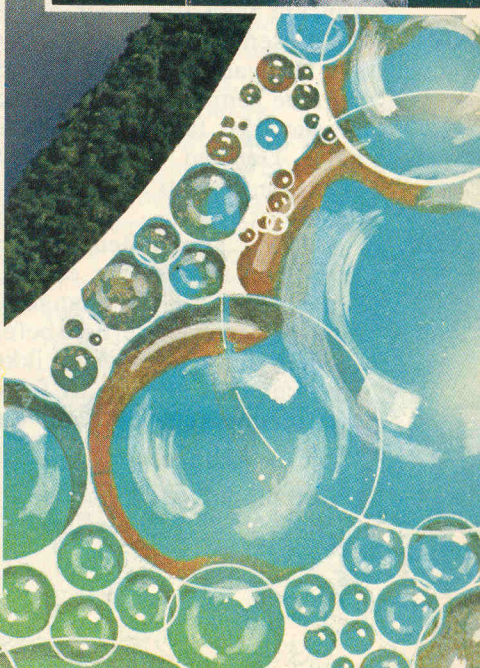
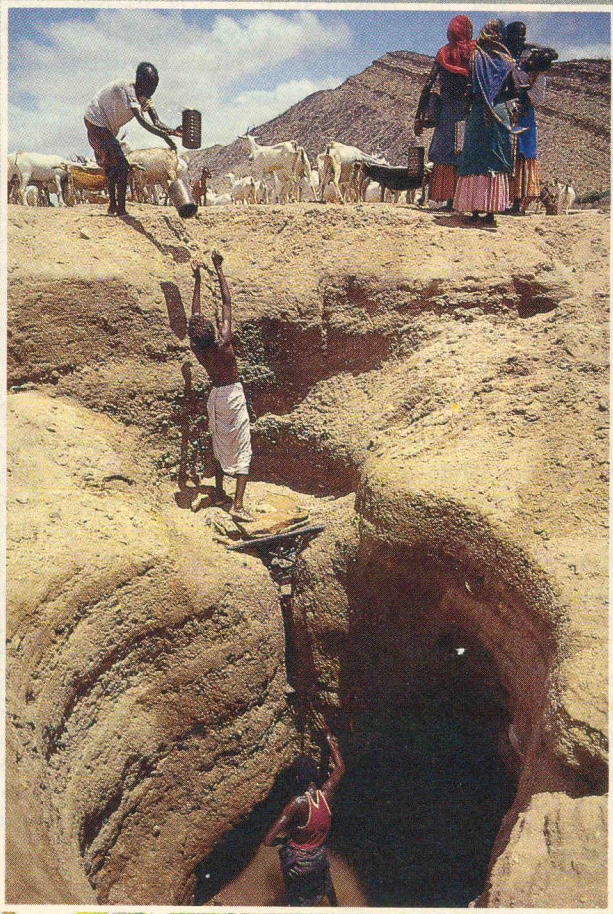
Problemet er at ikke alt vann er «ferskt» eller friskt. Og det rene, ferske vannet som finnes, blir stadig mindre tilgjengelig for større og større deler av menneskeheten.

Vannet på jorden er faktisk blitt overført gang på gang fra havene opp i atmosfæren og inn over land, for så å bli ført tilbake til havet igjen, hvor kretsløpet begynner på nytt. Det er som kong Salomo så det for lenge siden: «Alle bekkør løper ut i havet, men havet blir ikke fullt; til det sted som bekkene går til, dit går de alltid igjen» (Fork./Pred. 1:7).

Denne prosessen, det hydrologiske kretsløp, betyr at havene, atmosfæren og solen alle arbeider sammen som et veldig destilleri. Solvarmen over havene og andre sjøer og vann får vannet til å fordampe opp i luften. Denne luften utskiller senere fuktigheten i form av dugg, regn, hagl og sne. Noe av nedbøren faller direkte ned i havene, noe over land. Det som faller på land, blir til kilder, bekker, elver og innsjøer — fersk-

Det er rikelig med ferskvann i Amazonasbasenget (sirkelfoto). Men som det fremgår av de mindre fotografiene, er det mange steder ikke slik. Fra venstre mot høyre: Rester fra sivilisasjonen tilsviner en fredelig dam. En tjenestemann tar prøver av forurenset vann. For tørkeofre er alt vann verdifullt. Kloakkvann driver nedover en elv.

vann som er egnet til menneskelig bruk.

Under jordskorpen på alle kontinentene er det dessuten vannførende lag som strømmer langsomt i et underjordisk nett av elver og sjøer. Også dette er «ferskvann». Det kommer fra overflatevann som siver ned gjennom jorden og fjellmassene, og som til slutt tømmer seg i havene.

Først ganske nylig er man blitt

**Bortsett fra luften
vi puster inn, er
det vel intet vi tar
mer som en
selvfølge enn vann
— når vi har
det.**

klar over hvor utstrakt dette systemet er. Noe av det underjordiske vannet går så dypt som fem km under jordoverflaten. Det er anslått at det i en dybde på snaut en km av jordskorpen finnes over 30 ganger så mye ferskvann som det er i alle innsjøer, elver og bekker på overflaten tilsammen.

Alt dette ferskvannet kan virke som en masse vann. Men man er kanskje ikke klar over at omtrent 97 prosent av alt vann på jorden er salt havvann. Og av de tre prosentene som er igjen, er litt over to prosent låst fast som is i polarstrøkene. Dermed blir det igjen bare snaut en prosent ferskvann på land og under det.

Likevel kunne den mengden av ferskvann som stadig er tilgjengelig, strekke til for mange ganger den nåværende verdensbefolkning — men den gjør det bare ikke. Den strekker ikke engang til for de behov menneskeheten har i dag. Og hvorfor ikke?

Befolkningsfordelingen

Helt fra starten av har mennes-

kesamfunnene hatt en tendens til å samles og å utvikle seg i nærheten av elvebekkener og innsjøer eller andre ferskvannskilder. I tidens løp har befolkningsgruppene økt i antall i forhold til tilgjengelig ferskvann. Politiske grenselinjer har avskåret mulige vannforsyningskilder. Selv klimaendringer spiller inn, og befolkningen i verden i dag er ikke fordelt slik ferskvann er.

I ørken og ørkenlignende strøk i Syd-California er for eksempel 11 millioner mennesker sammenpakket i 130 byer, og de er sterkt avhengig av vann som må føres dit over hundrevis av km gjennom rør og akvadukter. Her er befolkningen blitt altfor stor for den lokale vannforsyningen.

I det overfylte Hongkong er situasjonen enda vanskeligere på grunn av problemene med landegrensene. Ikke bare er det for mange mennesker om vannet, men det kommer for det meste fra nabolandet i nord, Folkerepublikken Kina, som kontrollerer det.

I verden som helhet er tre fjerdedeler av landbefolkningen og en femtedel av alle som bor i byene, uten adgang til skikkelige vannforsyninger. Millioner av kvinner må traske både en og to mil hver dag for å hente vann til å drikke og koke. WHO, Verdens helseorganisasjon, har utpekt 1980-årene som det internasjonale tiår for drikkevannsforsyninger og sanitære tiltak. WHO håper å etablere det de kaller «trygge drikkevannsforsyninger og betryggende sanitærforhold innen 1990... for to milliarder mennesker i utviklingslandene.» Dette antas å ville koste rundt 250 milliarder kroner i året.

I motsetning til de områdene som mangler vann, slynger den mektige Amazonasfloden, den største elv i verden, seg gjennom sparsomt befolket tropisk regnskog og tømmer sitt enorme kvantum av nesten utnyttet ferskvann ut i havet. Og Kongoelven, verdens nest største, løper gjennom jungelen og tømmer seg i fosser og stryk ut i Atlanterhavet. Mektige elver løper ut i Nordishavet uten å være utnyttet — Mackenzie i Canada, Yukon i Alaska, Ob og Jenisej i Sibir. Og Baikalsjøen, jordens største og dypeste ferskvannsinnsjø, ligger i et relativt

tynt befolket område i den asiatiske del av Sovjetunionen.

I de samfunn hvor man har hatt rikelig tilgang på ferskvann, har det vært en viss tendens til ikke å sette tilbørlig pris på det. Bare skru på kranen, så strømmer vannet ut — vann til et bad, til bilvask og hagevanning, til industri og jordbruk og til tusen andre formål fra å fylle vannsenger til å skylle ut vannklosettene.

Bortsett fra luften vi puster inn, er det vel intet vi tar mer som en selvfølge enn vann — når vi har det.

Likevel ikke så «ferskt»

I dag tømmes veldig mengder industriavfall ut i innsjøer, elver og bekker, hvor det lager en giftig kjemikaliesuppe av det rene vannet. Det er blitt gravd tusenvis av brønner, hvor giftig avfall blir pumpet rett ned i bakken og forurenser grunnvannet. Som resultat av vitenskapelige undersøkelser har man anslått at opptil halvparten av grunnvannet allerede er forurenset, enten med sykdomsfremkallende bakterier eller med industriavfall.

Andre forskere mener at problemet ennå ikke er katastrofalt. Men hvis *ditt* vann er forurenset, kan det bli en «katastrofe» for *deg!*

Faktum er at man i altfor mange områder simpelthen ikke kan få tak i drikkevann som man sikkert vet er rent. Det kommer i alle fall ikke rent vann ut av springen, og heller ikke kan man stole på at regnvann eller smeltet sne er rent nok. Og hvem greier å vade seg gjennom alle påstandene i annonsene for alle de forskjellige merkene av kildevann på flasker, vannfiltre og tilsetninger eller destillert vann som nå er på markedet?

Men industrien har ikke all skylden for urent vann, slik det så ofte påstås når det er tale om sur nedbør. Forurensing kommer også fra slike ikke-industrielle kilder som overdreven bruk av vaskemidler og midler til rensing av avløp i husholdningen, oppsamling av skitt fra bygatene, bruk av insektdrepende midler og kunstgjødsel i jordbruket, oljelekkasjer fra nedgravde tanker og bly og kadmium som er utskilt fra vannledninger. Bare tenk et øyeblikk på alle de tingene som vi daglig bruker vann til å vaske og fortynne.

Ovenfra: Sur nedbør

En gang trodde man at i det minste vannet som kom ovenfra i form av regn eller sne, var betryggende rent og friskt. Men slik er det ikke lenger.

Mange tonn nitrogenoksyder og svoveldioksyder blir daglig spydd opp i luften fra bilenes eksos, oljeproduksjon, kuldrevne kraftverk og andre industrielle kilder. Men de *blir* ikke der oppe — de daler ned igjen, som tørt, surt pulver. Eller de blander seg med fuktigheten i atmosfæren, og kommer ned i form av regn, sne og tåke med høyt innhold av nitrogen — eller svovelsyre.

Denne sure nedbøren er nå gjenstand for en kommende vitenskapelig og politisk storm, som setter land opp mot land og ideologi mot ideologi.

Luftbåren forurensning tar ikke hensyn til politiske grenser. Det som faller ned i ett område, kan ha sin opprinnelse i skorstenspiper eller bileksos milevidt unna.

Kanadiske myndigheter og flere av statene nordøst i USA retter sine bebreidende pekefinger mot industrien i de amerikanske statene i midtvesten. Likeens legger de nordiske land skylden på industrisentrene lenger syd i Europa for den økologiske skade de er blitt påført.

Sur nedbør sies å være ansvarlig for en rekke skadevirkninger: utdødd jordbunn, forvitrede skulpturer, falleferdige bygninger, skader på lakken på biler og hagemøbler, helseproblemer som f.eks. åndedrettsbesvær. For tiden raser det en debatt om i hvilken utstrekning den sure nedbøren og lignende fenomener egentlig er forårsaket av menneskelig påvirkning på sne, regn eller tåke. Representanter for industrien hevder at selv om bevismaterialet kunne virke overbevisende (på dem), så ville det bli uhyre vanskelig å fastslå akkurat hvilket treslag som døde som følge av hva slags forurensning —

og hvilken skorsten forurensningen kom fra. Det blir påpekt at om man reduserer forurensningen, vil mange arbeidsplasser bli satt i fare og føre til enormt stigende kostnader for elektrisk kraft og mange forbruksvarer.

Mange utenom industrien fremholder at bevisene er så overveldende at den nåværende situasjon er utålelig. Noe må gjøres snarest for å beskytte miljøet. Men noen forskere påpeker at annen menneskelig virksomhet utenom den rene industri også spiller med. Når man f.eks. bekjemper skogbranner, påvirkes syreoverskuddet i nærliggende innsjøer og vann ved at man forhindrer at syreoverskuddet i humus på skogbunnen blir nøytralisert, noe som i sin tur fører til forsurening av nærliggende vann.

Mens partene krangler, står én ting fast: Selv om naturen selv fremstiller sure stoffer som passer inn i

Det er få som ikke kan se en forbindelseslinje mellom menneskehetens aktiviteter og døende skog.

naturens kretsløp, må industriens organer og økologer, som insisterte på høye fabrikkpiper for å fjerne forurensningen, være villige til å påta seg ansvaret for de skadelige utslag av menneskelig virksomhet som setter hele den ømfintlige balansen i det økologiske systemet i fare.

Under jorden: Forgiftede brønner

Allmennheten begynner nå å bli mer skeptisk når ekspertene fremsetter sine meninger. Ta tilfellet trikloretylen (TCE) som eksempel. Dette er et kjemisk-teknisk stoff som har vært brukt i stor utstrekning i USA og andre land de siste 60 år. Nå har man mistanke om at det kan fremkalle kreft.

Stoffet er billig å fremstille i større mengder, og det har vært populært som et løsningsmiddel til så forskjellige formål som avfetting av metalldele og motorer, rensing av stoffer, eller fjerning av koffein i kaffe. Det var så lett å få tak

i mer av det, at man gjerne kastet restbeholdningen på flasken etter bruken.

Det var tydeligvis ingen som trodde at trikloretylen kunne forurense vannet. Og derfor er det med en viss forbauselse man nå oppdager stoffet i brønner overalt. Avisen *Wall Street Journal* skrev 12. august 1980: «Med en letthet som forbløffer alle geologer, har trikloretylen trengt gjennom naturens filtre av jord, sand og leire og kommet ned i grunnvannet, som halvparten av alt vann i USA er hentet fra.»

Lokalavisen på et sted hvor man oppdaget at

drikkevannet var forurenset av trikloretylen, skrev:

«Statlige helseeksperter innrømmet torsdag at de hadde tatt feil da de gikk ut fra at trikloretylen aldri

«Vi trodde at TCE ville fordampe. Vi tok feil. Vi trodde ikke at stoffet ville trenge ned i grunnvannet.»

kunne forurense grunnvannsbrønner . . . «Vi [forskere] trodde at trikloretylen ville fordampe. Vi tok feil. Vi trodde ikke at stoffet ville trenge ned til grunnvannet,» uttalte en forsker (våre uthevelser).

Ekspertene og myndigheter har tatt feil angående mange ting — ikke bare trikloretylen. For en undersøkelse av vannet i springen over hele USA påviste 22 stoffer som man vet eller tror kan være kreftfremkallende, og omkring tusen andre organiske kjemikalier. Husk også på at hvert år blir det fremstilt over fem hundre nye kjemiske stoffer som virker forurensende, og altfor mange av dem finner veien ned i vannledningsnett.

At noen eksperter nå innrømmer at «vi trodde ikke . . .» er en fattig trøst for dem som blir syke fordi farlige stoffer er kommet inn i drikkevannet deres.

På overflaten: Forsøplet vann

I mange vestlige land har det unektelig vært fremgang i arbeidet med å rense opp i noe av den dramatisk synlige forsøplingen av vannet på overflaten, som det ble skrevet så mye om i 60- og 70-årene. Noe av den.

Men det er ennå lett å finne eksempler på at synlige utslipp fra mennesker og menneskelig virksomhet fortsatt blir tømt ut i elver, vann og sjøer som om regnskapets dag aldri vil komme.

I tillegg til det vi kan se, får vi nå skremmende beviser på at det forekommer forsøpling og forurensning som ikke straks blir synlig: konsentrasjoner av metaller som kobber, kadmium, sink, bly, kvikksølv, foruten hundrevis av andre forurensende stoffer forbundet med industrielt og kommunalt avfall.

Selv om disse elementene ikke er direkte synlige, kan vi ofte se de øyeblikkelige virkningene. En virkning som nå begynner å bli gransket i stadig sterkere grad, er den

økningen man har konstatert av sykdommer — spesielt kreft — i fisk fra mange elver, elvemunninger og innsjøer. Det er et økende bevismateriale for en slik «usynlig forurensning» på slike steder.

Donald C. Malins, en biolog som arbeider i USAs fiskeridirektorat, har sagt: «Det fisken forteller oss, er at noe svært farlig er kommet inn i miljøet» (*Los Angeles Times*, 11. Jan. 1984).

Men det er ikke nok med at vannet og fisken i det i seg selv kan være helsefarlig om man skulle bruke det i maten, men enhver som bor eller arbeider i et område nær vannet, kan bli utsatt for giftige elementer. Hva må til for at menneskene skal lære at elver, bekker og innsjøer ikke må betraktes som ubegrensede søppelkummer?

Selv når avfall ikke tømmes i vannet med hensikt, kan det oppstå problemer som følge av ubetenksom virksomhet. I mye av drikkevannet i

Syd-California har man oppdaget noe som faktisk kan bli en tidsinnstilt bombe for millioner av mennesker. Vannet kommer nordfra i en veldig akvadukt. På veien passerer det noen nedlagte asbestgruver. Som følge av erosjon har gruveavfallet forurenset vannet i akvadukten, og denne prosessen er blitt kalt det mest forbløffende vannforurensningsproblemet i hele USA.

Det er ikke uvanlig med målinger av over to millioner asbestfibre pr. liter vann, og dette er vann som Syd-California må ha for å overleve økonomisk.

Forbindelsen mellom innånding av asbest, særlig hos røkere, og lungesykdommer er klart påvist; men man er ikke kommet til noe definitivt når det gjelder asbest som blir spist eller drukket.

Som det heter i en vitenskapelig rapport: «Virkningene på lengre sikt av asbest i drikkevann er ennå ikke kjent.»

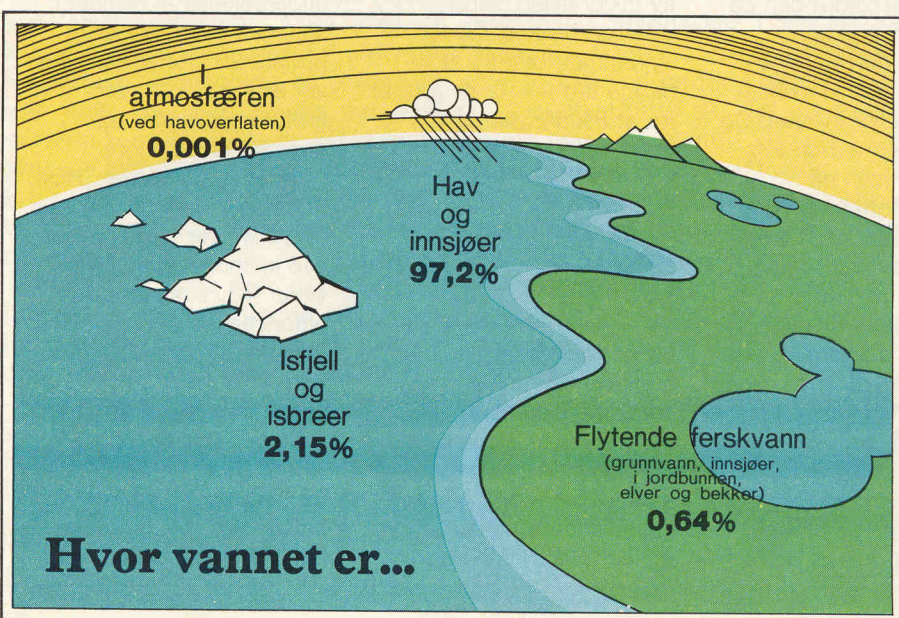
Det er få som tror at det ikke eksisterer noen fare fra

Det du ser er ille nok. Men hva med den forurensning du ikke ser?

et høyt nivå av asbestforurensning.

Det er fastslått at arbeidere (som ofte røker) som må oppholde seg i luft hvor det er asbest, er utsatt for kreft i magen og tarmene i tillegg til lungesykdommer, antagelig fordi de har svelget asbestfibre i luften. Helsevesenet ser dette som et bekymringsfullt tegn på at en katastrofe som berører flere millioner mennesker, nå kan være under utvikling.

Et forhold som bidrar til at rent vann i stigende grad blir mangelvare, er at kloakker føres ut i ferskvannsbassenger. Dette er så ulogisk at tidsskriftet for atomforskere («Bulletin for Atomic Scientists») i sitt novembernummer 1975 hadde denne kommentaren: «For en som kom fra en annen planet, ville det virke utrolig at mennesker intelligente nok til å ferdes i rommet, løser personlige hygieniske problemer ved å sende kroppslige avfallsprodukter ut i offentlig drikkevann, for så å bruker milliarder til fåfengte forsøk på å bringe vannet tilbake til opprinnelig renhet igjen.»

Mange begynner å anse at W.C., som lenge har vært ansett som et av

de fremste uttrykk for sivilisasjonens fremmarsj, kan vise seg å være en av de skadeligste innretninger som det moderne samfunn er blitt plaget med. Omtrent 40 prosent av alt vann som brukes i en husholdning, blir brukt — eller snarere sløst bort — til å skylle ut vannklosettet. Gjennomsnittspersonen som bruker et slikt toalett, forurenser over 50 000 liter rent ferskvann i året for å skylle bort mindre enn 700 liter avfall.

Men dette sløseriet er ikke det verste. Ei heller de enorme omkostningene ved å konstruere og drive de kompliserte kloakksystemene og renseanleggene.

Det mest negative ved forholdet er at noe av spillvannet blir en del av vannforsyningen for dem som bor lenger nede ved elven. Det hender at søppel og avfall rett og slett tømmes rett ut i elver og vann, eller at kloakkvannet kan lekke ut av gamle og medtatte rør og forurense jord og vann.

Selv når utslippet kommer til renseanlegg og blir behandlet, kan uønskede biprodukter fortsatt forurense vannforsyningene. Byer som bruker renseanlegg, får økonomiske problemer med hva de skal gjøre med kloakkslammet som tas ut av vannet. I noen byer tømmer man det bare ut i sjøen, og andre tilbyr det som gjødsel. Men uansett hvordan man blir kvitt det, er oppsamlingen av det et stadig problem.

Mens flere og flere forskere mener at samfunnet gjorde en feil for et århundre siden da det innførte systemet med vannklosetter, fremholder mange at det ikke finnes noen økonomisk og praktisk måte å forandre tingenes tilstand på i dag. Dermed går industrilandene mot et dilemma: De har ikke råd til å oppgi vannklosettene i dag, men samtidig kommer den tid da det ikke er vann til skylling av toalettene — til en akseptabel pris, og hva så?

Det er ikke det at det ikke finnes andre alternativer. Stadig kommer det flere av dem på markedet. De beste systemene bygger på det fornuftige prinsippet som Bibelen fremholdt for lenge siden, men som samfunnet har ignorert: Menneskelige avfallsprodukter bør resirkuleres og nyttiggjøres på en omhyggelig måte ved hjelp av mikrobisk virksomhet ved at de graves ned i

jorden (5. Mos. 23:12–14), og ikke tømmes ut i drikkevannet!

Flom og tørke spiller også inn

I tillegg til alle de nevnte faktorene som gjør at godt ferskvann er vanskelig å skaffe, må vi ta med flom og tørkeperioder. Flom får vi gjerne når det faller regn til overmål eller i områder som ikke blir ordentlig drenert. Dette kan forstyrre forrådene av rent vann.

Tørke inntreffer når det enten ikke faller regn, eller når nedbørene faller på galt sted — over havet, for eksempel, og ikke over land. Tørke har sine problemer og komplikasjoner. Når grunnvannet tappes ut i visse områder, siver sjøvannet inn og blander seg med ferskvannet. Eller landet faller simpelthen sammen og synker ned.

Tre fjerdedeler av det tilgjengelige ferskvannet i verden brukes til vanning. Mye av dette vannet kommer fra underjordiske reserver. Det veldige Ogallala-bassenget under jorden, som er hovedvannkilden for det svære nordamerikanske slettelandet (som gjerne kalles «verdens spiskammer»), blir nå sterkt redusert. Likeens er grunnvannspeilet under den jordbruksviktige San Joaquin-dalen i California så drastisk senket at landet noen steder har synket ti meter. Og ettersom vannnivået synker, blir det svært dyrt å drive elektriske pumper for å få vannet opp. Men hvis jordbruksproduksjonen i disse områdene går betraktelig ned, kan det få betydelige virkninger innenlands som utenlands.

Det som trengs, er rent regn på rette sted og i tilstrekkelig mengde. Men det er noe som forekommer stadig sjeldnere, og folk flest vet ikke hvorfor!

Helbredende vann

Det er snart slutt på den tid da Gud vil la menneskene fortsette å gå sine egne veier i egoisme og kappestrid, og slite med sine problemer på sin egen måte. Menneskenes historie er en beretning om hvordan folkeslag har gjort opprør mot Guds styre og hans åndelige lov som ville bringe fred og glede. Den Gud som skapte naturen og alt det vann som finnes, begynner nå å straffe menneskeheten, slik en far eller mor straffer et ulydig, selvpoptatt

barn, helt til vi har lært vår lekse.

En måte han straffer nasjonene på, er ved å tillate at vannforsyningene blir endret. Han kan la dette skje enten ved å la menneskene høste resultatene av sin egen dårskap (Jer. 2:19; 4:18), eller ved selv direkte å gripe inn i menneskenes gjøren og laden (5. Mos. 28:20, 23–24). Uansett vil knapphet på livsviktige vannforsyninger være en av de tilstander Gud vil bruke for å bringe oss til fornuft og få oss til endelig å underkaste oss hans bud som gir oss tilfredshet, fred og fremgang.

Når Gud sender Messias for å etablere sitt rike over alle nasjoner, vil denne verdens stormakter ha bragt sivilisasjonen til randen av kaos og total ruin. Men Guds styre

vil ha som målsetning å helbrede, bygge opp igjen og gjenskape, til hele verden blir et paradisi.

Tenk på det — ikke mer vannmangel når alle folkeslag lærer å adlyde Gud. Regn vil komme når det skal (Esek. 34:26), og i akkurat riktig mengde (Sal. 65:10–14). Hva skal vi da med kompliserte vannings-systemer og kjempestorte demninger med alle deres ulemper?

Veldige ørkener og øde områder vil bli bebodd. «Jeg vil la elver velle frem på bare hauger og kilder midt i daler; jeg vil gjøre en ørken til en sjø og et tørt land til vannrike kilder,» lover Gud oss (Jes. 41:18).

Miljøforurensning vil ikke bli tålt (Åp. 11:18, Jes. 11:9). Først da vil verdens ferskvannsforsyninger bli rikelige til overmål for alle verdens innbyggere. □

FORDOMMER

(Fortsatt fra side 4)

kom inn i dem. Deres sinn (hjerter) ble nå påvirket av egoisme istedenfor uegennytte.

Denne egoismen i dem kom fra Satan, ikke fra Gud! De ble ikke skapt med denne egoismen som vi kaller menneskenaturen.

Satan var fortsatt til stede for nesten 2000 år siden, da Jesus utkjempet verdens voldsomste åndelige kamp, og beseiret Satan og hans fristelser til egoisme og selvopptatthet. Jesus viste at det var mulig å overvinne egoisme og selvopptatthet med uegennyttighet ved Guds Ånd.

Satan er fortsatt i nærheten i dag — men ikke særlig mye lenger. Satan, denne verdens gud (2. Kor. 4:4), har forført hele verden til å godta hans holdninger, humør og innskytelser. Disse holdningene viser seg i *selv*-opptatthet, begjær, grådighet, sjalusi, misunnelse, strid og bitterhet som forårsaker vold, krig, mord, hykleri og fordommer.

Slik er det den usynlige Satan forfører deg! Likevel godtar folk flest dette bekymringsløst, idet de legger skylden på menneskenaturen og tror at det var Gud som skapte oss med en ond natur. Disse fordommene går begge veier — fra majoritet til minoritetsgrupper og omvendt.

Hvordan rasisme kan fjernes

Verden *kunne* få fred, hvis folk var villige til å stenge av for Satans bølgelengde av forfengelighet, grådighet og sjalusi — kort sagt *få*-levemåten. Dersom mektige menn slettet fra hjertet alle ønsker om personlige fordeler, penger og makt — og grådighet, som FN-seminaret i Nairobi nevnte, da kunne vi få fred.

Beklageligvis tenker man lite på andre personers og andre nasjoners synspunkter. Hvilke ledere søker Gud, hans åpenbarte ord og åndelige lover, for å finne løsningen?

Som vi tidligere har skrevet i dette bladet: «Veien til fred er å ha omsorg for sin neste. Den er kjærlighet, samarbeide, det å hjelpe hverandre og å ha kjærlig omtanke for andre menneskers ve og vel.»

Jo, du hører nok av og til et «Du skal elske din neste», men ikke hvordan det skal omgjøres i praksis

— *hvordan* et menneske bør elske sin neste, *hvordan* det bør leve i fred med sin neste, og hva man faktisk bør *gjøre* for sin neste.

Gud sier: «Døm rettferdige dommer og vis miskunnhet og barmhjertighet not hverandre, og undertrykk ikke enker og farløse, fremmede og arminger, og tenk ikke ut ondt mot hverandre i eders hjerter» (Sak. 7:9–10).

Bibelen pålegger enkle fysiske ting som å gi mat til dem som sulter, klær til dem som mangler klær, drikke til dem som tørster (Matt. 25:35–36). Alle har fysiske behov. Og vi *skal* sørge for vår nestes fysiske behov.

Jesus sa: «Elsk dine fiender ... gjør godt mot dem som hater deg.» Vi tenker sjelden på den positive siden av denne uttalelsen. Istedenfor bare å tenke «Du skal ikke slå ihjel», skal vi tenke «Hvordan kan jeg hjelpe min fiende, min neste?» — det vil si, hvordan kan jeg hjelpe ham eller henne til å leve et virkelig fullverdig og meningsfullt liv i overflod?

Kjærlighet og omsorg fra den ene personen til den andre ligger grunnfestet i De ti bud, en fullstendig åndelig lov som definerer veien til et fredelige samfunn uten kriminalitet. Ingen tyverier, ingen løgn, ikke mord eller hat, ikke noe utroskap eller sex før ekteskapet eller homoseksualitet, intet begjær, men ærefrykt for ens foreldre og omsorg for sin neste.

Lydighet mot Guds lov medfører fred, lykke og glede. Gud vil at alle folkegrupper og folkeslag skal slutte å bryte hans lov, at de skal vende seg fra en levemåte med hat og bitterhet overfor andre — uansett om du er en del av majoriteten eller minoriten.

Alle menn og kvinner — svarte, hvite eller gule og alle andre avskygninger av disse — er skapt i Guds bilde med mulighet for å utvikle Guds egen karakter (1. Mos. 1:26–27). Gud «lot alle folkeslag av ett blod [Adam] bo over hele jorderike ... » (Apg. 17:26).

Menneskene ble plassert her på jorden for å lære å tjene sin neste kjærlig, ektefølt og intelligent og for å tjene og tilbe den sanne Gud. Bare ved å leve slik får man en følelse av virkelig tilfredshet og glede her i livet.

Vi lever i avslutningen av denne verdens ondskap, i «endetiden» for dette kaotiske menneskestyrte samfunnet.

Det vil komme en ny morgendag — et hellig styre som vil være basert på og som vil utøve De ti bud — den sanne måten å leve på, med kjærlighet, med å gi og tjene sin neste, med å tilbe og prise den levende Gud som gav disse budene for vårt evige beste.

Verdensherskeren i dette styret — Jesus Kristus — vil komme for å forandre menneskenaturen. Satan vil bli straffet, og ikke lenger få lov til å sende sine innfall og holdninger inn i menneskenes sinn.

Dagens koldhjertede, Sataninspirerte holdninger av apati, kynisme og fordømmelse vil av Gud bli erstattet med hjerter med omsorg og en overflod av kjærlighet (Esek. 11:19). Jesus vil vise medlidenskap med dem som har lidd som ofre for politiske, rasemessige og religiøse fordommer.

Jesus Kristus vil sette i gang det kjempemessige prosjektet med å forflytte raser og folkeslag tilbake innenfor Guds forutbestemte grenser (5. Mos. 32:8; Apg. 17:26), slik at alle folkeslag vil være lykkelige og oppleve de rikeste velsignelser. Folk vil leve i fred i sin odel — uten mer å måtte reise andre steder for å finne et levebrød.

I denne nye verden vil afrikanere, spanjoler, asiater, europeere, arabere og jøder, russere og kinesere, tamiler og singalesere, respektere, sette pris på og beundre de mange forskjellige og talentene i den menneskelige familie, slik Gud hadde ment det skulle være. Landene vil lære å ikke se ned på andre. Og respekten for andre vil føre til fred og velstand i verden.

Og da, siden alle folkeslag har en omsorg for hverandre som kommer *fra hjertet*, vil sjalusi og grådighet, fordommer og rasisme bare være forferdelig historie! □

Hvorfor dette paradokset?

Menneskets produksjon av viten har vært fulgt av misnøye, vold, krig og menneskelig lidelse, så mennesket snart står på randen av selvutsløttelse! Hvorfor en slik storslått fremgang midt i et stadig økende menneskelig forfall? Vårt gratis hefte **Aldri tidligere forstått — Hvorfor menneskheten ikke kan fri seg fra sine plager** gir de klare svarene.

GJØR ALLE DET?

(Fortsatt fra side 9)

alkohol eller narkotika. La ikke en kveld i syntetisk salighetsrus skade ditt liv og din fremtid.

Har du allerede gjort visse feiltrinn, så regn dem som dyre lærepenger. Gjør ikke samme feil om igjen, men få orden på livet ditt.

Snakk med foreldrene dine

Forsøk å snakke med dine foreldre om de følelsene du har. Be om deres hjelp og støtte. De skjønner kanskje ikke at når de lar deg være alene med en venn av det annet kjønn, da lar de deg komme i en vrien situasjon som du kanskje ikke greier å kontrollere. Foreldre har lett for å tenke på sine tenåringer som små, uskyldige barn, og glemmer at de nå har sterke drifter som det ikke er lett å holde i tømme.

Be far og mor om hjelp til å arrangere hyggelige sammenkomster med jevnaldrende venner av begge kjønn. Både du selv og dine venner har behov for slik adspredelse i sunne og harmløse former. Foreldre kan nok være trette og opptatt av sine egne vanskeligheter og problemer, men de vil ha vondt for å si nei når du forklarer dem at det er et behov. Men for all del, vent ikke at hjemmet ditt skal bli et slags forlystelsessenter som er åpent til enhver tid, døgnet rundt.

Velg dine venner med fornuft

Nå kommer vi til en annen vanskelig del — å komme ut av forbindelser som du alt er inne i. Vær ærlig og oppriktig. Snakk med den du har fast følge med, og si til ham eller henne hvordan du ser på forholdet mellom dere. Si at du gjerne vil at dere skal være venner, men at det er en venn du vil ha, ikke en elsker eller elskerinne.

Ta dine venner og deres moralske adferd opp til vurdering — selv om du er med i en populær gjeng som har mye moro sammen. I det lange løp er det ikke populariteten som betyr mest. Det er din egen fremgang og lykke i årene som kommer, det gjelder. Du kan jo prøve å spørre dine foreldre: «Hvordan gikk det senere i livet med de av skolekameratene deres

som var med i den mest populære gjengen da de var tenåringer? Hvor er de nå, og hvor lykkelige og fornøyde er de i dag?»

Denne artikkelen er ingen lang utredning om hva man skal gjøre og ikke gjøre i seksuallivet. Det er et altfor omfattende emne. Men Herbert W. Armstrong, grunnlegger av både *Den Enkle Sannhet* og *Youth 86*, har gjennom mange år gitt råd til hundrevis, eller kanskje snarere tusenvis av tenåringer. Han har skrevet en bok som går dypt inn på dette emnet: *The Missing Dimension in Sex* («Seksuallivets manglende dimensjon», foreløping ikke på norsk). Her drøfter han slike emner som «fast følge» og å gå ut sammen, den beste giftermålsalder og annen informasjon som er helt avgjørende for hvordan tenåringer og voksne kan få

oppleve et lykkelig og rikt liv. Boken er helt gratis.

Du kan også tegne et gratisabonnement på *Youth 86*. Dette elegante og fargerike bladet for tenåringer har artikler om seksualmoral og de forskjelligste emner av interesse for unge mennesker.

Vi bryr oss om deg, Cindy, og alle dere andre unge der ute som kjemper mot en hop på vei mot kjønnsykdommer, uønskede svangerskap, ulykkelige og ødelagte ekteskap og en ulykkelig og utilfreds tilværelse i det hele tatt. Dere kan unngå disse smertelige problemene, og isteden leve lykkelig som ung og senere i et vidunderlig ekteskap, slik Gud mente det skulle være.

Hold fast ved dine idealer og prinsipper, Cindy. Det er du ærlig verd! □

Hva agnostikerne ikke vet om tradisjonell PÅSKE!

Agnostikerne stiller visse vanskelige spørsmål om tradisjonell påske: Er det en moralsk plikt å feire denne årlige høytiden? Hva står fasten, solrenningsritualer og påskeegg for, og hva har de med påskens antatte hovedsak, Jesu oppstandelse, å gjøre? Kommer ikke mange av elementene i påskens pomp og prakt og ritualer fra gammelt av fra hedenskapen?

Problemet er, selv for mange kristne kan disse spørsmålene være vanskelige!

Vårt gratis hefte *Sannheten om påsken* tar for seg de faktiske forhold både for agnostikere og kristne som virkelig ønsker å kjenne svarene. Du vil få et eksemplar om du skriver til vår adresse nærmest deg.

På skolen der fordommer er bannlyst

I et land hvor folkegruppene står steilt mot hverandre, kan det virke nytteløst å bygge bro over motsetningene. Men det er mulig!

Det kan gjøres! Dette er en suksesshistorie — en fengslende fortelling fra School on the Hill eller Lagan College i Belfast, Nord-Irland, en skole grunnlagt av All Children Together-bevegelsen.

I dette intervjuet ved John Ross Schröder vil vi vise hva man har utrettet ved School on the Hill, gjennom en av grunnleggerne, George Hewitt.

Hva er det som gjør School on the Hill forskjellig fra andre videregående skoler i Nord-Irland?

Det første som gjør den forskjellig fra alle andre videregående skoler i Nord-Irland er at den ble tilrettelagt slik at katolske og protestantiske barn kunne utdannes side om side.

En annen faktor som gjør denne skolen for allmennutdannelse ulik andre skoler, er at den har fellesundervisning for begge kjønn. Da vi startet opp, hadde den også det særpreg at det var en uavhengig skole grunnlagt ved hjelp av frivillige bidrag. Heldigvis tok dette slutt 1. april 1984, da undervisningsdepartementet for Nord-Irland gav skolen driftsstatus. Dette

betyr at staten er ansvarlig for 85 prosent av kapitalutgiftene, vedlikehold og alle lærerlønningene.

Hva er den grunnleggende og fundamentale hensikt med skolen? Dere bryter praktisk talt all akseptert tradisjon i Ulster.

Vår grunnleggende hensikt er å vise at vi kan ha et tredje undervisningssystem i Nord-Irland. I det alt vesentligste er systemet dominert av protestanter. Vi har også et system som er fullstendig romersk-katolsk. Vi fremlegger nå et tredje system der katolske og protestantiske barn og katolske og protestantiske lærere kan samarbeide under samme tak på en skole.

Hvor mange barn har dere her? Hvor mange begynte dere med? Har dere planer om å utvide innen 1990?

Først må jeg understreke at jeg bare er styremedlem i All Children Together-bevegelsen. Vi har et skolestyre som driver selve skolen. Men jeg kan svare på spørsmålene rent generelt. Vi begynte i 1981 med 28 barn — en blanding av protestanter og katolikker, gutter og piker. I løpet av de neste årene økte antall barn, og med tiden håper vi at Lagan College kan under-

vise 500 barn. Jeg ville mene at bevegelsen, ledelsen og foreldrene ikke ønsker å overskride et antall på 500. Vi mener at lite er tiltalende.

Hvordan følger dere aktivt opp integreringen av katolsk og protestantisk livsførsel? Hvordan fungerer det?

Svaret er meget enkelt. Det fungerer meget godt. Her ved Lagan College har vi en blanding av katolske og protestantiske barn, en blanding av piker og gutter, en blanding fra alle sosial lag. Lærernes bakgrunn er også forskjellig.

Noe som bekymrer mange mennesker her i Nord-Irland, eller Ulster, er vanskelighetene med religionsundervisningen. Men hvis religionsundervisningen blir nøye planlagt, representerer dette intet problem. Vår måte å undervise i religion på, er at vi har en kjerne av faget som alle barn undervises i. Utenom denne kjernen har vi livssynsundervisning som ledes av kvalifiserte lærere eller av prester utenfra. Vanskeligheter som oppstår blir alltid diskutert og løst på en intelligent og fornuftig måte. Såvidt meg bekjent har vi ikke hatt noen vanskeligheter som har voldt barn eller foreldre bekymringer.

Faktum er at foreldrenes støtte til religionsundervisningen på denne skolen er meget god. Det er interessant å se at selv om mange foreldre ikke er tilknyttet noe spesielt trossamfunn innen den kristne kirke, er ikke et eneste barn unntatt fra religionsundervisningen.

Bortsett fra religionsundervisningen er vi fullstendig klar over andre ulikheter mellom de to etniske gruppene — hvis vi skal betegne dem slik — i denne delen av Irland. De kulturelle forskjellene som eksisterer er sterkt overdrevet av mennesker som er uvitende om spørsmålet.

Et interessant moment ved skolen er at gutter og piker behandles likt. Vi prøver ikke å få dem til å tro at gutter og piker er like psykologisk sett. Det vi prøver å få frem er at de har likt ansvar i samfunnet. I undervisningen frem til eksamen har både gutter og piker husholdningslære. De har husholdningsøkonomi, matlaging, vask og alt det andre. Gutter og piker har elementært håndverk som snekring og metallsløyd. Videre har de naturfag og realfag, og de har begge kunst og tegning.

Hvordan underviser dere i historie her, tatt i betraktning at det eksisterer to kulturer ved siden av hverandre i Nord-Irland?

Historie undervises som historie, ikke som legende eller myte. Historieundervisningen er basert på reell irsk historie, britisk historie og verdenshistorien. Det legges ingen fingre imellom.

Hvordan finansieres dette? Får dere tilskudd fra staten? Hvordan er utsiktene for fremtidig finansiering? Jeg forstår at skoleavgiften pr. elev var høy.

Fra og med 1. april 1984 måtte barna ikke lenger betale skolepenger. Før 1. april var skolen helt avhengig av frivillige bidrag fra våre venner i mange land verden over. Foreldre måtte betale inntil £600 pr. barn pr. år. Jeg vil understreke at ikke alle foreldre måtte betale denne summen. Noen foreldre betalte faktisk ingenting. Helt fra starten av hadde skolen en stipendordning slik at foreldre som ikke maktet å betale

for barna på skolen, ble gitt et stipendium.

Arbeider katolske og protestantiske foreldre til barna på denne skolen aktivt sammen? Hva gjør foreldrene for å hjelpe skolene i Nord-Irland — spesielt denne?

I Nord-Irland er det foreldrelærerråd ved de fleste skoler. Men de fleste skoler i Nord-Irland er adskilt i rene protestantiske og katolske skoler. Ved Lagan College er foreldrene, ifølge skolens natur, både protestantiske og katolske. Personlig har jeg aldri sett foreldre så aktive i noen skole — og jeg har mange års erfaring i så henseende. Det er rent velgjørende å være tilstede på foreldremøter, andre mø-

«I lengden — ikke i morgen, kanskje ikke de neste 20 år — tror vi på at bestrebelsene for å integrere undervisningen av barna vil lønne seg.»

ter eller tilstelninger som vi har på skolen. Protestantiske og katolske foreldre, onkler og tanter, bestefedre og bestemødre — alle deltar de i skolens aktiviteter. Foreldrenes støtte er en hjørnestein i skolens fundament.

Foreldrerådet på denne skolen støtter alle skoleaktiviteter. Rådet er sammensatt av protestanter og katolikker. Det er ikke spørsmål om forskjeller ved rådets møter, og som tidligere nevnt er det umulig å si hvem som er katolikk og hvem som er protestant. Slik ønsker vi å ha det.

Hvordan ser de tradisjonelle undervisningsinstitusjonene — de vanlige skolene i Nord-Irland — på virksomheten deres?

Vi blir godt akseptert av de andre skolene i provinsen. Riktignok

var det en viss tvil til å begynne med. Da skolen startet, var de demografiske tendensene for skoleelevene ikke særlig lovende. Skoler ble stengt fordi antall elever var på nedadgående, noe som førte til arbeidsledige lærere. På den tiden var det uten tvil en viss frykt for at Lagan College skulle ta elever fra visse områder, og at lærerne som underviste i disse områdene dermed ville miste jobben. Det ble ikke slik. Lagan College tar barna fra et stort oppland som dekker hundrevis av skoler fra barneskolen og oppover.

Tror du dette unike eksperimentet vil bre seg til resten av Nord-Irland?

Bevegelsen som stiftet Lagan College på oppdrag av de 28 foreldrene i 1981, heter All Children Together-bevegelsen. Bevegelsen har eksistert siden begynnelsen av 70-årene, og det er en organisasjon som bestreber seg på å innføre fellesundervisning i provinsen med foreldrenes tilslutning. De ordene er veldig viktige for oss: *med foreldrenes tilslutning*. Vi mener at foreldrenes tilslutning er makt-påliggende når intergrerte skoler skal opprettes.

Som jeg nevnte tidligere, er det dårlige tider for slik virksomhet fordi de demografiske tendenser i skolene viser nedgang i antall elever. Dette får mange til å spørre hvorfor vi ønsker en annerledes skole. Vårt svar er at i lengden — ikke i morgen, kanskje ikke i de neste 20 år — tror vi på at bestrebelsene for å integrere undervisningen av barna vil lønne seg. Protestantiske barn vil oppdage at romersk-katolske barn er akkurat som deres venner i protestantiske skoler, og romersk-katolske barn vil føle det samme med hensyn til protestantiske barn.

Vi tror også at hvis vi kan integrere våre barn i skolen, vil foreldre, onkler og tanter, besteforeldre og alle andre også integreres. Det er ikke slik i Nord-Irland i dag. Det er mange, mange barn her som faktisk aldri engang vil treffe protestantiske eller romersk-katolske barn. Vi mener at denne situasjonen gir barn et forvrengt syn på de forskjellige trosretningene.

Hva mener lærerne her om dette unike eksperimentet? Er de entusiastiske? Kommer lærene med ulik bakgrunn godt overens med hverandre?

Sett fra en som har nært kjennskap til skolen, vil jeg hevde at lærerne kommer meget godt overens. Det blir faktisk aldri diskutert. Det viktigste for en lærer som kommer til en slik skole er engasjement. Jeg tror alle lærene ved denne skolen er engasjerte. Vi har hatt store vanskeligheter, og lærerne har gitt en fantastisk støtte til skolens styre og styret i All Children Together-bevegelsen.

Kommer skolens elever godt overens? Fungerer eksperimentet

rent praktisk på grasrotplan?

Det kan jeg helt klart bekrefte. På denne skolen behandler vi barna som vanlige barn. Det er ingen elite, og på skolen gjøres ikke forsøk på å sette noe elitestempel på lærere, styre, elever eller foreldre. Den dagen jeg kommer hit og finner barna med «glorier på hodet», vet jeg at vi har feilet.

Jeg forstår at hverken Lagan eller noen annen lignende institusjon kan være noen kur for all Nord-Irlands ulykke. Men tror du at dere i vesentlig grad kan forandre noe av det dype hatet som har bygget seg opp over lang tid?

Vi tror fullt og fast på at vi positivt kan bidra til å forbedre de følelser som har utviklet seg til slike dimensjoner over de siste tiårene — noen ganger med rystende tap av menneskers liv og verdighet. Vi vet at dette ikke kan helbredes over natten. Men vi tror at det bidrag All Children Together-bevegelsen har gitt ved Lagan College, vil innvirke på det generelle miljøet i utdannelsesektoren.

Vår målsetning har vært å gi et positivt bidrag, og vi har aldri vært, og vil aldri bli, destruktive kritikere av noen av de to fremherskende systemene i landet; det rene katolske systemet eller det rene protestantiske systemet. Dette er ikke vår måte å nærme oss oppgaven på. □

Oppstandelsen

(Fortsatt fra side 6)

per, og I vet at ingen manndraper har evig liv blivende i seg» (1. Joh. 3:15).

Guds Ord sier klart og tydelig at en slik person ikke har noen udødelig sjel. Til våre første foreldre sa Gud: «Støv er du, og til støv skal du vende tilbake.» Han sa ikke «ditt legemet som du lever i». Han sa «støv er du». Bibelen sier: «Mennesket er dødelig» — og ikke noe sted står det at det er udødelig.

Mennesket er dødelig kjød, underlagt forråtnelse — død i all evighet — evig død!

Men i Joh. 4:24 står det skrevet: «Gud er ånd.» Og igjen: «For likesom Faderen har liv i seg selv, således har han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv» (Joh. 5:26). Legg også merke til 1. Joh. 5:11–12: «Og dette er vitnesbyrdet at Gud har gitt oss evig liv, og dette liv er i hans Sønn. Den som har Sønnen, han har livet; den som ikke har Guds Sønn, han har ikke livet.»

Kristus Jesus er en levende Frelser! Han døde for å betale dødsstraffen for deg for at din tidligere skyld kunne bli utslettet. Gud oppvakte ham fra de døde, for å gjøre en oppstandelse til evig liv mulig for deg. Jesus sa: «Jeg er oppstandelsen og livet.»

Paulus skrev i 1. Korinter 15:20: «Men nå er Kristus oppstanden fra de døde og er blitt førstegrøden av de hensovede.»

Men hans oppstandelse mulig-

gjorde ikke bare *din* og min personlige frelse, men en oppstandelse for denne døende verden. For Kristus ble vakt opp fra de døde for å stige opp til Gud Faders trone i himmelen — for å bli herliggjort og for selv å motta denne verdens riker. Og han lofte at når han var gått bort, ville han komme igjen, denne gang som kongers Konge og herrers Herre, for å styre verden med Guds overnaturlige makt — for å gi oss den lykkelige verden av i morgen! Jesu evangelium var godt nytt om Guds Rike — Guds styre — verdensherredømme!

Hvorfor evangeliet om riket?

Betingelsene for å komme inn i det strålende og herliggjorte riket er disse: «Omvend eder» — omvend deg fra dine handlinger, dine tanker, verdens skikk og bruk — det som virker riktig for et menneske, men som er i strid med Guds fullkomne og hellige lov; og «tro». Ja, tro evangeliet — tro på Kristus som personlig Frelser. Den inspierte Peter angav veien: «Omvend eder og enhver av eder la seg døpe, så skal I få Den Hellige Ånds gave.» Det er veien til frelse — veien til den evige arv i Guds Rike.

Ved de rettferdiges oppstandelse — ved Kristi komme — blir det forkynt: «Kongedømmet over verden er tilfals vår Herre og hans salvede, og hans skal være konge i all evighet» (Åp. 11:15).

Hvis vi vender om, tror og blir unnfanget av Gud nå, hvis vi seirer og vokser i nåde og kjennskap, skal

vi sitte med Kristus på hans trone — vi skal få makt over nasjonene for å styre dem med jernstav, som konger og prester under Kristus, kongers Konge.

Og nå et glimt inn i den oppstandne verden — morgendagens herlige, lykkelige verden — som til slutt endelig har fått fred: «Men det skal skje i de siste dager, da skal fjellet der Herrens hus står, være grunnfestet på toppen av fjellene, og høyt hevet skal det være over alle høyder; og folkeslag skal strømme opp på det. Og mange hedningefolk skal gå avsted og si: Kom, la oss gå opp til Herrens berg og til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier, og vi ferdes på hans stier! For fra Sion skal lov utgå, og Herrens ord fra Jerusalem. Og han skal dømme mellom mange folkeslag og skifte rett for veldige hedningefolk helt til de fjerneste land, og de skal smi sine sverd om til hakker og sine spyd til vingårdskniver; folkene skal ikke lenger løfte sverd mot hverandre og ikke mere lære å føre krig» (Mika 4:1–3).

Måtte Gud fremskynde den lykkelige dagen! La oss be: «Ditt rike komme!» □

Hvor ofte bør vi ta del i HERRENS NATTVERD?

Som nå mange andre viktige punkter i den opprinnelige sanne lære, har Herrens nattverd falt ned i de feilaktige tradisjoners napp. Men Judas formaner oss å «stride for den tro som én gang ble overgitt til de hellige». Vårt gratis særtrykk «Hvorfor ofte bør vi ta del Herrens nattverd?» viser sannheten om når og hvor ofte vi bør delta i «Herrens nattverd».

Israel

(Fortsatt fra side 13)

åpne himmelens sluser for eder og utøse velsignelser over eder i rike-
lig mål!»

Etter år 1800 blomstret den engelsktalende verden opp på grunn av Abrahams lydighet og Guds ubrytelige løfter til ham. Men nå, etter at de har fått en slik personlig og nasjonal rikdom, synder de ved å stjele fra Gud. Det har bragt deres land under en forbannelse. De har vunnet sin siste krig. Bare problemer ligger foran dem inntil de angrer.

Merk at også Skandinavia og resten av Nordvest-Europa har gjort seg skyldig i de samme syndene. Derfor vil heller ikke de gå fri!

Guds tiende er hellig for ham (3. Mos. 27:30). Guds sabbat, den syvende dag i hver uke, er hellig for ham. Vi har ikke satt noe skille mellom det profane og det hellige (Esek. 22:26).

La oss fortsette profetien fra Mika 5. Derfor vil Gud straffe og ødelegge oss — dersom vi ikke angrer. Dette vil være like før den endelige ødeleggelsen som kommer «over hedningefolkene» (vers 14) ved selve SLUTTEN av denne tidsalder og Jesu Kristi komme som kongenes Konge!

Det finnes intet annet folk som tilnærmevis oppfyller denne store profetien! Men Amerika og Det britiske samvelde oppfyller den helt ut!

I og med at deres «styrkes overmot» fortsatt brytes ned, etter hvert som britene gradvis mister sine utenlandske streder og besittelser jorden rundt og USA fraskriver seg eiendomsretten til Panamakanalen — kontrollen over denne uhyre viktige sjøveien — og som deres gullbeholdning tømmes ut av landet og værforstyrrelsene øker, representerer alene denne sentrale profetien et KJEMPEBEVIS på hvor den moderne «rest» av Israels folk holder til i dag!

Straffen kommer over alle nasjoner!

Ut fra Guds egne advarende profetier skal det nå gjøres klart at denne største mangedobbelte intensitet av korrigerende avstraffelse vil falle på Amerika, Storbritannia —

med britene i samveldelandene — og Nordvest-Europa. Og de vil bli slått ned først!

Men de er ikke de eneste land som vil bli utsatt for korrigerende katastrofe. Gud er også Skaperen av alle andre nasjoner! Gud er opp-tatt av de folk og raser vi har kalt «hedninger». Også de er mennesker. Og de er skapt i Guds egen lignelse med mulighet til å bli formet i Guds åndelige karakterbilde! Gud sendte apostelen Paulus til hedningenasjonene.

Hele menneskeheten har gjort opprør, forkastet og vendt seg vekk fra Gud og hans veier! Det kan aldri bli fred på jorden før alle land har vendt seg til Gud og hans veier, styrt av hans suverene styre!

Hele menneskeheten er akkurat nå fanget inn i en malstrøm av raskt akselererende kriser som peker mot den totale utslettelse av denne verdens menneskelagede Satan-inspirerte sivilisasjon.

Gud sier gjennom Jeremia: «Bulderet når til jordens ende, for Herren har strid med folkene, *han går i rette med alt kjød.*» Hvordan? Programmet *Morgendagens Verden* bringer hans *fredelige* henstilling verden over, men bortsett fra noen få spredte individer, lytter verden ikke til denne form for «henstilling». De neste ordene forteller hvordan Gud nå snart vil irettesette: «... De ugudelige overgir han til sverdet, sier Herren... Se, ULYKKE går ut fra folk til folk, og en svær storm reiser seg fra jordens ytterste ende» (Jer. 25:31–32).

Gud vil bruke et forenet Europa til å straffe Storbritannia og Amerika. Så vil han bruke de kommunistiske horder til å slå ut det romerske Europa.

Vi er på vei inn i en tid med vanskeligheter verden over — totalt VERDENSKAOS! Det er krig, stridigheter og vold i Asia, Afrika, Syd-Amerika, Sentral-Amerika, Irland og Midtøsten — så vel som i det kontinentale Europa og Nord-Amerika. Befolkningsekspløsjonen er en verdensomfattende trussel mot menneskenes eksistens. Kriminalitet, vold, sykdom, sosiale ulikheter, fattigdom, skitt og elendighet, degenerasjon og lidelser huserer i alle land!

Men likesom frelsen først blir

gitt til Israel, så vil også korrigerende straff først bli dem til del!

Vår store trengsel

Legg merke til Jeremias profeti:

«Så sier Herren: Et redselsrop har vi hørt; der er frykt og ingen fred. Spør og se etter om en mann føder! Hvorfor ser jeg hver mann med hendene på sine lender, lik en fødende kvinne, og hvorfor er alle åsyn forandret og blitt bleke? Ve! Stor er den dag, det er ingen som den, og en TRENGSELSTID er det for Jakob» (Jer. 30:5–7).

Husk, da Jakob overdro første-fødselsretten til Josefs sønner, Efraim og Manasse (1. Mos. 48:16), sa han: «... De må kalles med MITT NAVN» — Efraim og Manasse, som i dag er Storbritannia og USA. Dette forteller HVEM som får disse de frykteligste nasjonale katastrofer over seg — England og USA!

Men når kommer katastrofene? Anta ikke at dette viser til noe som

HVORFOR Studere Bibelen?

Fordi den gir svarene på livets viktigste spørsmål: Hvorfor ble vi født? Hva vil fremtiden bringe? Lar verdensproblemene seg løse?

Ambassador Colleges enestående og spennende Bibel-korrespondansekurs kan hjelpe deg å forstå Bibelen som aldri før!

- Lettlesteseksjoner
- Trinnvis innføring
- Periodiske tester for å hjelpe deg å vurdere din fremgang

Leksjonene er GRATIS.

Hvorfor ikke melde seg på i dag? Skriv til vår adresse nærmest deg (adresser: Se 2. omslagsside).

kom over oldtidens Israel. Les bare visere — og se *når* denne profetien vil gå i oppfyllelse!

Fortsett i Jeremia 30:7: «... En trengselstid er det for Jakob; men han skal bli frelst fra den [etter at han i den har lært leksen!]. Og det skal skje på den dag, sier Herren, herskarenes Gud, da vil jeg bryte hans åk og ta det [slaveåket] av din nakke, og dine bånd vil jeg rive i stykker, og fremmede skal ikke mere holde deg i treldom. Og de skal tjene Herren sin Gud og David sin konge, som jeg vil oppreise for dem» (v. 8–9) (David, i tiden for OPPSTANDELSEN — på selve det tidspunktet da Kristus kommer!)

Så dette gjelder tiden *like før* Kristus kommer — for å befri disse folkene, slik Moses befridde oldtidens Israel fra slaveriet i Egypt.

Jesus forutsa det!

Andre profetier taler om den samme tiden med større nasjonale katastrofer enn noensinne tidligere. Hovedprofetien i Det nye testa-

mente er den Jesus gav på Oljeberget. Den er gjengitt i Matteus 24, Markus 13 og Lukas 21.

Apostlene hadde privat spurt Jesus når hans gjenkomst ville skje — og når denne verden ville ta slutt og den kommende lykkelige verden ville begynne. Jesus sa at tegnet som ville vise at dette er *nært forestående*, ville være at hans opprinnelige evangelium om Guds Rike vil bli forkynt verden over som et vitnesbyrd for alle folkeslag (Matt. 24:14). Men hva mere — like før hans komme?

Jesus fortsatte: «For da skal det være så stor en trengsel som ikke har vært fra verdens begynnelse inntil nå, og heller ikke skal bli. Og ble ikke de dagene forkortet, da ble intet kjød frelst [ville intet menneske overleve]; men for de utvalgte skyld skal de dager bli forkortet» (Matt. 24:21–22).

Her er tidenes verste trengselstid beskrevet. Jeremia beskriver den som «en trengselstid for Jakob», så stor at «det er ingen som den».

Daniel beskrev den samme strengeste trengselstid i historien. Idet han talte om en tid som nå ligger umiddelbart foran oss, forutsa han: «På den tid skal Mikael stå frem, den store fyrste [erkeengel] som verner om ditt folks barn, og det skal komme en trengselstid som det ikke har vært fra den dag noe folk ble til, og like til den tid» (Dan. 12:1).

Den samme *strengeste straff* over Storbritannia, Amerika, Skandinavia og Nordvest-Europa. Og når? Fortsett i samme vers: «... Men på den tid skal alle de av ditt folk bli frelst [fra denne slavebindende trengsel] som finnes oppskrevet i boken. Og de mange som sover i jordens muld [de døde], skal våkne opp [i oppstandelsen], somme til evig liv...» (vers 1–2).

Tidspunktet er like før de rettfærdiges oppstandelse ved Kristi komme. Kristi gjenkomst vil gjøre slutt på denne verdens sivilisasjon og begynne den vidunderlig fredfulle og lykkelige verden av i morgen. □

PERSONLIG

(Fortsatt fra side 1)

i like måte del deri» (Hebr. 2:14).

Jesus kalte gjentatte ganger seg selv for Menneskesønnen, men også Guds Sønn. Matteus skriver: «Men da Jesus var kommet til landet ved Cesarea Filippi, spurte han sine disipler og sa: Hvem sier folk at Menneskesønnen er? De sa: Noen sier døperen Johannes, andre Elia, andre igjen Jeremia eller en av profetene. Han sa til dem: Men I, hvem sier I at jeg er? Da svarte Simon Peter og sa: Du er Messias, den levende Guds Sønn. Og Jesus svarte og sa til ham: Salig er du, Simon, Jonas sønn! for kjød og blod har ikke åpenbaret deg det, men min Fader i himmelen.» (Matt. 16:13–17).

Vi kan også lese: «... Han som, da han var i Guds skikkelse, ikke aktet det for et rov å være Gud lik, men av seg selv gav avkall på det og tok en tjeners skikkelse på seg, idet han kom i menneskers lignelse» (Fil. 2:5–7).

Han blir kalt Gud i Titus 2:10, 13. Derfor er han Gud. Bibelen inneholder så mye på disse punkter, at det ovenstående bare er et lite fragment av bevismaterialet.

Jesus er også «Jehova», selv om dette er en uheldig feiloversettelse. På hebraisk var det opprinnelige navnet stavet med de fire konsonantene «JHVH», for på hebraisk tok man ikke med vokalene i skrift, bare når man talte. I dag er navnet vanlig forstått som *Jahve*. Betydningen er «Den Evige» eller «Den Evig Levende» eller «Den Selv-Eksisterende». Det er vanlig antatt at *Jahve* eller feilaktig «Jehova» eller *Gud Herren* i Det gamle testamente, er Gud Fader, far til Jesus Kristus.

Dette er en åpenbar feil!

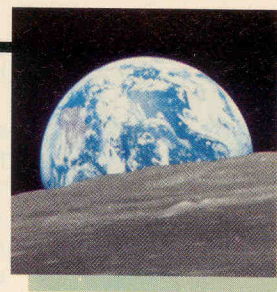
Jahve var Israels Gud, den eneste av guddommen som det gamle Israel kjente. Da han kom i menneskekjød, kjente de ham ikke igjen. «Han var i verden, og verden er blitt til ved ham, og verden kjente ham ikke» (Joh. 1:10). De kjente heller ikke Gud Fader (Matt. 11:27). «Ingen kjenner... hvem Faderen er, uten Sønnen og den som Sønnen vil *åpenbare* det for» (Luk. 10:22).

Det hebraiske navn som i 1. Mosebok 1 er oversatt til «Gud», er *Elohim*. Det er et kollektiv som omfatter mer enn én person. En menighet eller familie består av mer enn én person, men er likevel én menighet, én familie. Slik om-

fatter også *Elohim* — Guds Rike — både Gud Fader og *Jahve*, som er *Logos* eller Guds ord, samt den Ånd som strømmer ut fra dem, Den Hellige ånd, som er Guds LIV, KARAKTER og KRAFT. Da Jesus bad for menighetens velferd, bad han om at dens mange medlemmer måtte «være ETT, likesom vi» (Joh. 17:11, 21). Menigheten er ett legeme, men har mange lemmer (1. Kor. 12:12). Et ektepar er ETT KJØD, men to personer.

Det hebraiske ordet som er oversatt «Gud», har to betydninger, Guds Rike eller familie — og *personene* som utgjør dette riket eller familien. Kristus og Faderen er én Gud, *ikke* to Guder — én *Elohim*. Det er derfor *Elohim* sa: «La oss skape mennesket i vårt bilde» (1. Mos. 1:26).

Jahve er «Ordet», Guddommens Talsmann — dens annet medlem. Så snart Gud begynte å tale til menneskene, var det alltid *Jahve* (oversatt som Herren) som talte. Se 1. Mos. 2:16, 18 og 2. Mos. 20:2. Det var *Jahve* — «Ordet» — som ble kjød. Beviset for dette er et lang studium som omfatter hundrevis av skrifsteder. Jeg vil se på noen av dem i neste måneds «Personlig»-spalte. □

Innblikk i verdensbegivenheter og trender

Glasshus

I 1984 ble 6855 svarte drept i De forente stater — hvorav langt over 90 prosent ble drept av andre svarte. Til sammenligning ble det i Syd-Afrika drept 9204 ikkehvite (fargede, svarte og asiater) i tiden fra juli 1983 til juni 1984. Tragisk nok ble 9091 av dem, 99 prosent,

drept av andre ikke-hvite.

Amerikanere og sydafrikanere burde se nøye på de menneskelige tragedier som finner sted i eget hus. I sosial, politisk, rasemessig og åndelig henseende trenger begge nasjoner i høy grad radikale og positive forandringer, som ingen av de innblandede partene for øyeblikket synes villige til å foreta. ■

Accutane farlig for fosteret

Ungv kvinner som bruker medikamentet accutane mot kviser og filipenser mens de er gravide, løper stor risiko for å føde deformerte barn, hevder noen autoriteter.

Tenåringer er den aldersgruppen som er mest plaget av akne (kviser), og de fleste som bruker accutane, er under 21 år gamle. Ugift tenåringsjenter vil ofte ikke innrømme at de er seksuelt aktive, og enda mer uvillige til å røpe på et tidlig tidspunkt at de er med barn.

Accutane er det sterkeste aknemiddel på markedet, og det er bare beregnet på bruk i tilfeller av infiserte knuter, aknepustler, og ikke mot vanlige filipenser som de fleste tenåringer får. Selv i alvorlige tilfeller bør middelet ikke brukes før alle andre behandlingsformer har slått feil.

Produsenten Hoffman-LaRoche sier at accutane har fått langt større utbredelse enn man hadde ventet. Siden det bare skal brukes som en siste utvei, er man bekymret over at leger har lett for å la seg påvirke av unge pasienter til å foreskrive accutane uten at andre mildere behandlinger først er prøvd. Det står tydelige advarsler på pakningene, og legene har fått tilsendt brosjyrer som redegjør for risikoen for de ufødte.

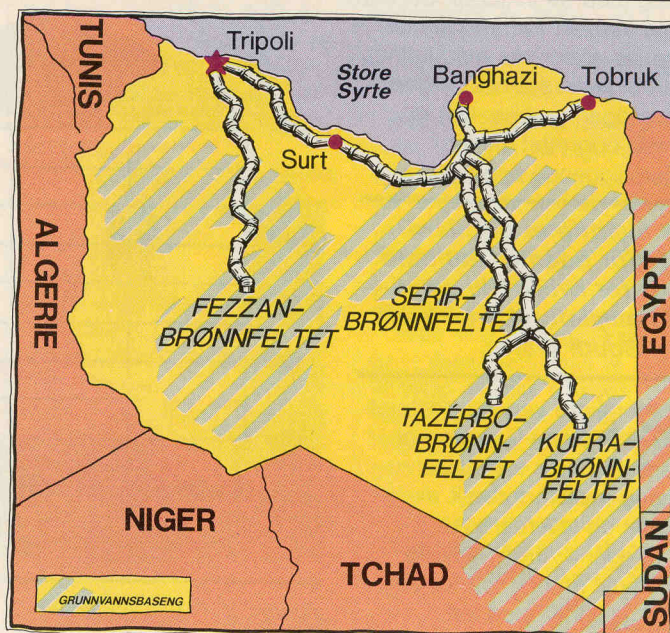
Andre tilstander som kan ha sammenheng med bruken av accutane, er tyntarmsbetennelse og en alvorlig hjernelidelse som kan medføre tap av synet. Noen pasienter kan også få tørr, spruken hud og lepper, neseblødninger eller overfølsomhet for solskinn. ■

Den store menneskeskapte elv

Når Libyas mest storslåtte vanningsanlegg blir ferdig, vil det daglig føres 480 millioner liter vann fra ørkenstrøkene i syd til solsvidd jordbruksland 530 km lenger nord. Prosjektet er døpt «den store menneskeskapte elv», og er et vesentlig ledd i oberst al-Gaddafis drøm om å omskape Libya til et grønt og frodig ørkenparadis.

For mer enn ti år siden fant geologer som utforsket den sydlige libyske ørken, et veldig vannførende lag i fjellet. Nå legges det en rørdledning bestående av 250 000 rørstykker som hvert veier 80 tonn, og gjennom den skal vannet strømme for å irrigere over en million km² land langs Store Syrta-bukten i nord.

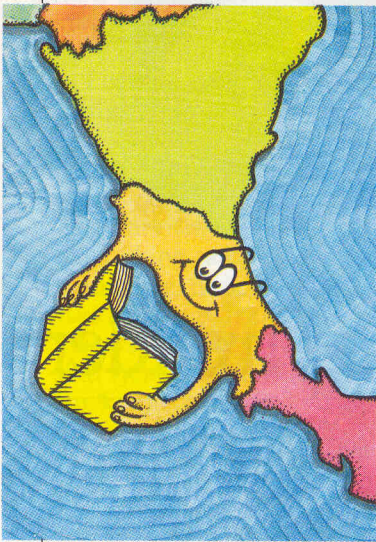
Det sydkoreanske Dong

Ah-konsernet holder på med konstruksjonen av den kostbare første del av prosjektet, det største noe privat entreprenørfirma noensinne har påtatt seg. Denne første delen vil være nesten 300 mil lang, og omfatter parallelle ledninger og to avgreninger langs kysten.

Prosjektet kan imidlertid få

problemer pga. USAs økonomiske sanksjoner mot Libya. Sanksjonene som er innført som reaksjon på påståtte forbindelser med terrorisme, kan videre forsterke Libyas økonomiske vanskeligheter, som allerede er alvorlige. De kan også føre til at al-Gaddafi må utsette eller stoppe mange utviklingsprosjekter. ■

Costa Rica: Nesten ingen analfabeter

Bare 8 prosent av Costa Ricas innbyggere er analfabeter, noe dette landet på 2,5 millioner innbyggere kan være stolt av. Andelen er blant de laveste i hele verden, og i Latin-Amerika er det bare Uruguay som kan oppvise et

bedre resultat.

Fornuftig finansiering og et høyt nivå i undervisningen har delvis æren for dette. Costa Rica avskaffet sitt forsvar i 1949, og bruker nå omtrent 25 prosent av budsjettet på undervisning og utdanning. En medvirkende faktor er at Costa Rica ikke har noen minoritetsgruppe av betydning.

Costa Rica hadde ingen større innfødte befolknings-elementer da conquista-dorene kom til den nye verden. Da spanjerne så slo seg ned i Sentral-Amerika, utbygget de først områder med en tallrik indianer-befolkning, og behandlet Costa Rica som et slags grenseområde.

Costa Rica ble stort sett bosatt av spanjere som ikke i vesentlig utstrekning giftet seg med de innfødte. Da det ble etablert formelle skoler, kunne spanjerne med lethed arbeide med en i stor grad homogen gruppe. Det er nylig opprettet skoler i fjerntliggende bygdestrøk,

For første gang i Australias historie er det flere kvinner enn menn i landet. For tiden er det bare 97 australske menn over 15 år for hvert 100 kvinner i samme aldersgruppe, ifølge familieforskeren Brian English ved University of New South Wales.

Svinekjøtt kan føre til skrumplever

Forskere ved universitetet i Ottawa i Canada har oppdaget en sammenheng mellom forbruk av flekk og levercirrhose.

Legene Amin Nanji og Samuel French tok for seg 16 nasjoner med lett tilgjengelig statistikk over forbruk av flekk, oksekjøtt, fett og alkohol — samt hyppigheten av skrumplever. De fant en direkte sammenheng mellom fleskespising og levercirrhose, og enda mer når man også drakk alkohol til maten. Derimot fant de ingen sammenheng mellom oksekjøtt og cirrhose.

I legetidsskriftet *Lancet*

og det er satt i gang voksenopplæring for dem som ikke fikk slik undervisning før.

Undervisningssystemet i Costa Rica står nå overfor en rekke vanskelige utfordringer. Ikke minst gjelder dette de økonomiske vanskene som nasjonen må kjempe med. Landets gjeld pr. innbygger er blant verdens høyeste.

Dessuten har økonomiske

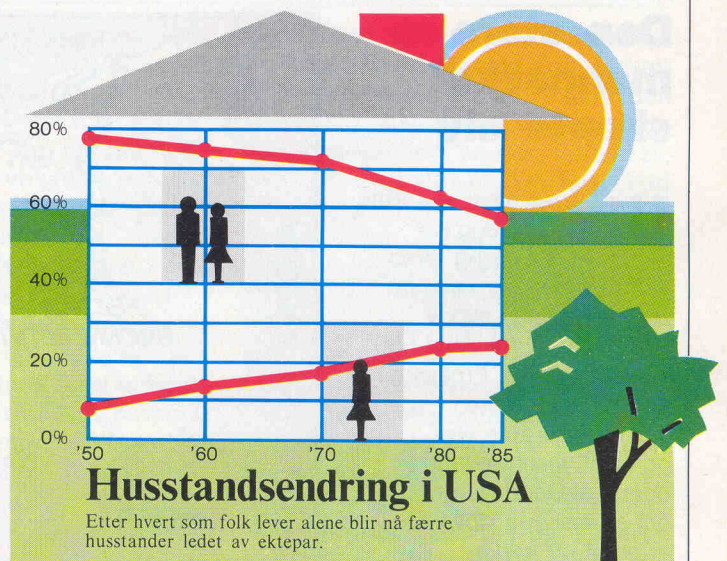
vansker i nabolandet Nicaragua før til at noe slikt som 250 000 nicaraguanere ulovlig har slått seg ned i Costa Rica. I tillegg er noe slikt som 20 000 kommet som flyktninger fra Nicaragua til Costa Rica. Oftest har flyktninger vansker med å tilpasse seg et nytt miljø, og dette kan føre til at Costa Rica vil oppleve stigende analfabetisme. ■

Vil den tradisjonelle familie forsvinne?

Familien i tradisjonell forstand er i ferd med å forsvinne i USA. USAs statistiske sentralbyrå

opplyser at husholdningen hvor far tjener penger til familiens underhold og mor bidrar med sine evner til å skape et hjem for en tobarnsfamilie, nå utgjør bare 4 prosent av alle amerikanske husholdninger.

Til sammenligning har antall en-foreldrefamilier økt med 69 prosent fra 1973 til 1983. ■

skriver dr. Nanji: «I Finland, Norge og Sverige stod dødeligheten ved skrumplever . . . i direkte forhold til konsumet av flekk. I Canada stod dødeligheten i hver enkelt provins også i forhold til forbruket av flekk, men ikke til alkoholforbruket.»

Forskerne uttalte at hvordan flesket kan «forårsake eller fremskynde» cirrhose, er et mysterium. Men de konkluderer med at

de har funnet tydelig sammenheng mellom skrumplever som dødsårsak og forbruket av svinekjøtt.

Kanskje forskerne ville gjøre klokt i å studere 3. Mos. 11:7-8: «Og svinet, for det har vel klover og har klovne kløvd helt igjennom, men det tygger ikke drøv, det skal være urent for eder. Av disse dyrs kjøtt skal I ikke ete . . . de skal være urene for eder.» ■

BREV TIL REDAKTØREN

Atomkrig

Jeg synes Deres amerikansk-orienterte organisasjon og de som skriver i bladet Deres, har lite å si om det faktum at den amerikanske president har lagret, og driver på med å lagre, masser av våpen som kan brukes til masseødeleggelse.

Er ikke Bibelens enkle sannhet, slik Jesus Kristus uttrykte den, det stikk motsatte av hva president Reagan nå gjør? Kan et menneske eller en nasjon elske sin neste ved å tilintetgjøre ham? Hvis Sannheten skal gjøre oss fri, da burde dere fortelle sannheten om alle nasjoner, også USA.

Stan Pearson
Wellington, New Zealand

• *Brevet Deres burde ha tatt med alle land som kan fremstille atomvåpen. Vi gav vårt svar i artikkelserien «Hvordan Vesten kan stoppe frykten for atomkrig — nå!» (Den Enkle Sannhet, sept./okt. 84).*

Europeisk enhet

Et klipp fra en dagsavis omtaler et fransk forslag om en vesteuropeisk union for å forsvare Europa uavhengig av USA. Det får meg til å minnes en artikkel om samme emne i et tidligere nummer av *Den Enkle Sannhet* for et par måneder siden. Dere holder dere sannelig å jour med verdensbegivenhetene, som, like viktig, også Bibelen gjør.

P. Cox
Bedford, England

Nye lesere

Først vil jeg gjerne takke dere for den hjertelige velkomsten jeg fikk som ny abonnent til deres fine tidsskrift. Faktisk har jeg allerede denne uken mottatt introduksjonsnummeret. Det var svært lærerikt og interessant.

Jeg ser ivrig frem til neste nummer. Jeg er fra Filippinene, men arbeider i Finland som musiker, og jeg reiser ofte rundt i landet så ofte som to ganger i måneden, og jeg kommer til å ha bladet deres som en stadig følgesvenn og trøster. Fordi jeg har familie med tre barn jeg må ta meg av, kommer jeg til å ta vare på disse bladene og gi dem videre til mine barn når de er store nok til å forstå dem.

Gorman de los Santos
Helsingfors, Finland

Jag vill bara framföra ett enkelt men varmt tack för den utmärkt vackra och lärorika tidningen. Den har varit mig till stor glädje och nytta. I sin norska utformning är den nu mig än kärare.

Ingegerd Skärby
Nyhamnsläge, Sverige

Tidenes mysterium

Mange takk for boken *Tidenes mysterium*. Jeg satte stor pris på dens klare tale og tanke.

I «forfatterens introduksjon» nevner du at du levde 8½ år i forrige århundre. Men i din *selvbiografi* oppgir du at du ble født i juli 1892. Vil ikke dette si at du faktisk levde

7½ år i det 19. århundre, ikke 8½?

Henry Penna
West Babylon, New York

• *Det 20. århundre begynte 1. januar 1901, ikke 1. januar 1900. Dette kommer tydelig frem av det faktum at det første århundre av vår tidsregning begynte 1. januar år 1 e.Kr. og sluttet den 31. desember år 100 e.Kr. Det 20. århundre er følgelig ikke eksakt identisk med 1900-tallet.*

For de mange som er interessert i Tidenes mysterium på norsk, vil vi nevne at vi regner med å ha boken tilgjengelig på norsk ved slutten av året.

Rike lille fattige land

Jeg ble helt overveldet av John Halfords bidrag om Bhutan, og spesielt for dens ene avslørende setning: «Dette enkle i helhet produsert i Bhutan er solgt til bøndene til kostpris (ca. 100 kr).»

Etter min mening ligger det i denne setningen et budskap om den sosiale filosofi som dette folket følger, og som med hell kan etterfølges hvor som helst på jorden. I en randbemerkning skrev jeg «ingen profitt» som nøkkelord i dette budskapet.

Robert Skalak Smith
Yajalon, Chiapas
Mexico

Ansettelse

Enda engang har jeg bevist utover enhver tvil at Gud virkelig øser ut sine velsignelser. Jeg skrev og fortalte hvordan bildekkfabrikken hvor jeg

arbeidet, etter 25 år måtte innstille og gjorde meg arbeidsløs. I fem måneder forsøkte jeg alle midler for å finne nytt arbeid uten å lykkes. Jeg besøkte arbeidssenteret daglig, svarte på alle annonser for alle de former for arbeid jeg trodde jeg kunne utføre, og jeg registrerte meg ved flere ansettelsesbyråer. Jeg var villig til å ta hvilket som helst slags arbeid. Da, helt uventet, kom en mann hjem til meg og spurte om jeg ville arbeide for ham! Og det var et lignende arbeid som mitt forrige, med bildekk. Jeg hadde gitt tiende av den lille arbeidsløshetsstrygden jeg hadde fått. Gud er meget frofost.

Videre slutter min sønn på skolen i sommer med gode karakterer, og han fikk nettopp den stillingen han søkte på, hvor han begynte en uke etter at jeg begynte i mitt nye arbeid. I løpet av de fem månedene jeg var arbeidsløs, tillot aldri min kone og jeg oss å bli nedslåtte til tross for at vi kjente mange som har vært arbeidsløse i flere år. Vi visste at Gud ville ta seg av oss.

John Gardener
Bristol

40 år senere

Jeg leste Deres nyhetsoversikt og fant den interessant. Hvis Europa er splittet i dag, hvis millioner av mennesker lider, skydes det i høy grad naiviteten i amerikansk politikk under 2. verdenskrig og spesielt i Jalta.

B. Omidvar
Østerrike

Fotomateriell: S. 2-4: Illustrert av Terry Smith. S. 7-9: Fotos: G.A. Belluche Jr. — PT. S. 14-15: Illustrert av L. Greg Smith — PT; i midten; McIntyre - Woodfin Camp; nederst fra venstre mot høyre: Ott - Liaison; Blair - Woodfin Camp; Yamashita - Woodfin Camp; Budnick - Woodfin Camp. S. 17: Wide World. S. 18: øverst: Budnick - Woodfin Camp; nederst: L. Greg Smith. S. 27: PT-kart: Randall Cole. S. 28, øverst til venstre: Wolverton - PT; nederst til venstre: N. Faulkner - PT; til høyre: PT-diagram: L. Greg Smith (kilde: Det amerikanske statistiske sentralbyrå). Baksiden, ovenfra og ned: G.A. Belluche Jr. - PT; Monte Wolverton - PT; L. Greg Smith - PT.

I DETTE NUMMER:

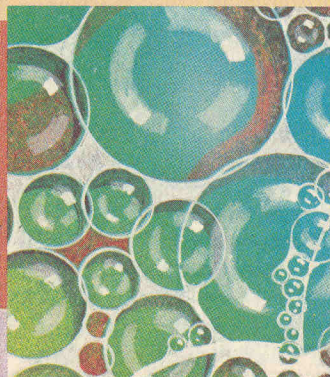
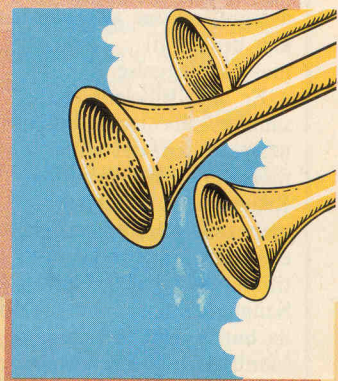

ER DU SIKKER PÅ AT ALLE GJØR DET?

Spørsmålet om forekteskapeilig sex er av avgjørende interesse for all ungdom.

HVA ER FORMÅLET MED DE DØDES OPPSTANDELSE?

Hvorfor er oppstandelsen nødvendig hvis mennesket har en udødelig sjel?

RENT FERSKVANN – HVA GJØR VI MED DET?

Rent ferskvann er den mest nødvendige væske på jorden, men blir likevel satt mest pris på når den er vanskelig å få tak i.

ER JESUS GUD?

Er Jesus den samme som Jehova? Er det mer enn én Gud? Her er Guds svar, slik det er åpenbaret i Bibelen.

Se «Morgendagens verden» på fjernsyn.

Oslo, Norge: Janco-Visjon — kl. 20.30 onsdag kveld.